

Prisega delovnih ljudi in občanov Velenja

Tovariš Tito! Ostajamo na Tvoji poti!

Prebivaki Velenja so 8. maja 1980 na žalnem zboru izrekli obljubo: „Tovariš Tito! Ostajamo na Tvoji poti!“ Te prisegi ostajajo delovni ljudje in občani Velenja zvesti.

„Zmogli bomo vse napore in naloge, ki so še pred nami, opravili bomo zaupanje, ki nam ga je tolikokrat izrekel tovariš Tito. Stori bomo vse, da čim bolj dostojno obeležimo našo povezanost z delom in življenjem tovariša Tita, želimo in hočemo da bodo naša in bodoče generacije ponosne nad veličastnimi zmagami delavskega razreda“, so poudarili velenjčani 26. aprila letos ob sprejemu Zvezne štafete mladosti. „Podvojili bomo napore za nadaljnje utrjevanje gospodarske stabilizacije, za poglobljanje samoupravnih odnosov in za nadaljnji razvoj političnega sistema socialističnega samoupravljanja!“

10. oktobra letos bo uresničena iskrena želja in pobuda, ki je bila med delovnimi ljudmi in občani središča Šaleške doline prisotna že dalj časa. Jasno je bila izražena ob postavitvi spomenika tovarišu Titu 25. junija 1977. Znova je zaživela lani, ko so tudi delovni ljudje in občani z najglobljim občutjem spremljali zadnjo bitko tovariša Tita. Letos pa so delovni ljudje in občani sklenili, da morajo to pobudo in željo uresničiti. S poimenovanjem Velenja v Titovo Velenje bodo tako delovni ljudje in občani središča Šaleške doline trajno obeležili razvoj Velenja kot socialističnega mesta, ki je nastalo in se razvilo po zmagi socialistične revolucije, z imenom tovariša Tita.

„REZULTATI NAM VLIVAJO DOVOLJ OHRABRITVE!“

Predsednik Socialistične federativne republike Jugoslavije in Zveze komunistov Jugoslavije, maršal Jugoslavije Josip Broz — Tito je obiskal Velenje štirikrat, in sicer 19. avgusta 1958, 27. avgusta 1962, 30. avgusta 1963 in 27. aprila 1969.

Ob zadnjem obisku 27. aprila 1969, na veličastni proslavi „Štaterska in Koroška v revoluciji“, je med drugim dejal:

„Rezultati, ki smo jih dosegli, nam vlivajo dovolj ohrabritve. Zadošča, glejte, če se danes ozremo, kakšno je videti Velenje. Tu, kjer so nekdanje stare barake in podrtije, kjer je delavec živel pod najslabšimi pogoji, je zrastle čudovito mesto, da ne govorimo o tem, kako se je spremenila zavest ljudi.“

Vsak obisk predsednika Tita v Velenju je bila nova spodbuda za nadaljnji razvoj mesta, ki je zrastle in se razvijalo v novi, socialistični Jugoslaviji.

NAJGLOBLJE RAZVOJNE SPREMEMBE JE PRINESLA LJUDSKA REVOLUCIJA

10. oktobra 1981 bo mesto Velenje, v skladu s pobudo predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije in Zveze komunistov Jugoslavije, da se v vsaki republiki v Jugoslaviji poimenuje po eno mesto po Tovarišu Titu, pokenovano v Titovo Velenje. Delovni ljudje in občani Velenja so v letih po ljudski revoluciji, skupaj z delovnimi ljudmi vse Šaleške doline ter vse Slovenije in Jugoslavije, dokazali in z delovnimi uspehi potrdili neomajno pripadnost v vseh naporih za izgradnjo samoupravnega socialističnega Jugoslavije.

Mesto Velenje in z njim vsa Šaleška dolina, je doživelo najgloblje razvojne spremembe z ljudsko revolucijo, ki je spremenila podobo mesta in način življenja v njem, tako kot po vsej Titovi Jugoslaviji. Prve povojne generacije so, razumljivo, nosile breme največjih nalog. Generacije, ki so jim sledile, pa so tudi zahvaljujoč pionirjem nove Velenja, prevzele njihovo tradicijo, globoko zavest in veliko solidarnost. Prevzele so nove dolžnosti ter naloge in jih uspešno uresničevale. Tako je bila zagotovljena in potrjena kontinuiteta izgradnje in rasti središča Šaleške doline.

V tem razvoju pa je imela pomembno mobilizacijsko in idejno vlogo Zveza komunistov, ki je bila vseskozi na čelu prizadevanj za krepitev materialne osnove ter za razvoj in utrjevanje samoupravne misli.

VELENJE — RESNIČNO SOCIALISTIČNO DELAVSKO SREDIŠČE

Marca letos je predsedstvo OK SZDL Velenje sprejelo akcijski program za ohranjanje in trajno obeleževanje življenja in dela tovariša Tita v občini Velenje in v program vključilo tudi številne pobude, da bi središče Šaleške doline poimenovali po tovarišu Titu.

Široka javna razprava je enotno izrazila prepričanje, da so delovni ljudje in občani Velenja s svojim dosedanjim delom in rezultati dokazali, da znajo in hočejo uresničevati vse tisto, kar pomeni v praksi borbo za uresničevanje Titovih idej o samoupravljanju in Titove vizije razvoja naše samoupravne socialistične skupnosti. Med razpravo o pobudi za poimenovanje Velenja so delovni ljudje in občani poudarili, da se zavedajo, da pomeni nositi Titovo ime sicer velik ponos za slehernega občana tega mladega mesta, da pa mora ta ponos temeljiti predvsem na dosežkih družbenoekonomskega razvoja in političnih ter samoupravnih odnosov ter da je treba na vseh področjih življenja in dela dosegati takšne rezultate, ki so in bodo lahko v ponos ne le Velenju, pač pa vsej naši socialistični skupnosti.

Vse dosedanje razprave so potrdile zavestno odločitev, da so in da bodo delovni ljudje in občani vselej dokazovali, da je Velenje resnično delavsko središče vredno, da nosi Titovo ime. Delovni ljudje in občani bodo zato storili vse, da bi z delom in ravnanjem, s svojo družbenopolitično aktivnostjo ter z oblikovanjem še bolj humanih socialističnih samoupravnih odnosov dokazali, tako kot že tudi doslej, da v celoti sledijo Titovi poti in da

bodo to pot poslej samo še bogatili in jo trajno varovali.

Velenje, mesto in industrijsko središče, je rezultat uspehov, ki jih je dosegla naša samoupravna socialistična skupnost v povojni izgradnji. V 36. letih je iz malega trga z okoli 1.800 prebivalci zrastle sodobno in lepo urejeno mesto s 24.000 prebivalci. Upošteva je skrb za človeka, doseženo družbenoekonomsko in socialno preobrazbo, razvoj samoupravnih socialističnih odnosov ter spremembe pri ljudeh, je mogoče zaključiti, da je Velenje resnično kar najbolj zgovoren dokaz uspešnega razvoja delavskih središč v naši socialistični skupnosti.

Sredstva, ki jih je širša družbena skupnost namenjala zlasti za razvoj energetike, so delovni ljudje in občani bogato oplemenitili s požrt-

vovalnim delom. Stalno pripravljeno, storiti še več za čim hitrejši napredek ožje in širše družbenopolitične skupnosti, so vedno dokazovali s konkretnimi akcijami, ki so rodile bogate sadove in ki so lahko v ponos vsej naši skupnosti.

Priznanja, ki jih je ob obiskih izrekal tovariš Tito delovnim ljudem in občanom Velenja pa potrjujejo, da so znali njegove pobude in potrebe družbene skupnosti uresničiti tudi v praksi.

PRIZADEVANJE DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV ZA NOVE DOSEŽKE

Priprave na poimenovanje središča Šaleške doline v Titovo Velenje so prešle te dni v zaključno fazo. Poudariti velja, da spremljajo priprave okrepljene družbenopolitične aktivnosti v samoupravnih

okoliščinah ter novi napor delovnih ljudi in občanov za ostvareitev novih dosežkov v prizadevanjih vse naše skupnosti za doseg zastavljenih ciljev politike gospodarske stabilizacije, za krepitev temeljev političnega sistema in njegovih institucij, pri uveljavljanju koncepta splošnega ljudskega odpora itd.

Skratka — prizadevanja, ki so zdaj v polnem razmahu in novi dosežki — rezultat teh prizadevanj — bodo najbolj neposreden dokaz sedanje generacije delovnih ljudi in občanov mesta Velenja in vse Šaleške doline, da zasluži, da nosi Velenje Titovo ime in da bodo nove generacije nadaljevale poslanstvo, ki ga v vseh zadnjih 36. let resnično uspešno opravljajo velenjčani.

Marijan Lipovšek

Poslovni vlak

S prvim oktobrom bo začel voziti na progi Velenje-Ljubljana in v obratni smeri poseben poslovni vlak. Prizadevanja za njegovo uvedbo so bila že dalj časa prisotna zaradi slabe povezanosti koroškega in šaleško-savinjskega območja z Ljubljano, predvsem pa zaradi gospodarskega pomena takšnega prevoza.

S poslovnim vlakom bodo potniki prispeli v Ljubljano v dveh urah. Vozil bo vsak dan razen ob sobotah, nedeljah ter praznikih. Iz Velenja bo odpeljal ob 6.30 z vmesnimi postanki v Šmartnem ob Paki ob 6.45, Zalcu 6.59 in Celju 7. 11. Iz Ljubljane pa bo odpeljal ob 15.10. Podrobno o tem pišemo na drugi strani.

Nedeljska prireditelja velenjskega jadranskega kluba na Pletoveljskem jezeru je znova potrdila na velike možnosti razvoja turizma v Šaleški dolini. Pripravili so zelo zanimivo trim akcijo z jadralskimi deskami in obenem organizirali zadnje tekmovanje v tem letu za slovenski pokal. Na jezeru se je zbralo približno 100 jadralcev iz vseh slovenskih jadralskih klubov, seveda pa je bilo tudi veliko gledalcev in prepričani smo, da bodo mnogi izmed njih spomnili, ko bo topleje, že tudi sami poskusili svojo spretnost na deski.

Tovarna gospodinske opreme Gorenje Velenje

Ukrepi za boljše gospodarjenje

V tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje, ki je letošnje prvo polletje — kot je znano — sklenila z izgubo 375 milijonov dinarjev, so sprejeli vrsto ukrepov za izboljšanje gospodarskega po-

ložaja. Podrobno so opredelili naloge za izpolnitev letošnjega načrta proizvodnje in izvoza, za zagotovitev potrebnih reprodukcijskih materialov in sestavnih delov ter za zmanjšanje stroškov.

Zadnje ocene so potrdile že nekajkrat izrečeno ugotovitev, da se bo mogoče le z izpolnitvijo načrta proizvodnje približati pokritju izgube. Torej je borba za izpolnitev letnega proizvodnega načrta osrednja letošnja naloga blizu 7.000 delavcev tovarne gospodinske opreme Gorenje. Ostvaritev tega cilja pa bo terjala veliko napora, zlasti še zategadelj, ker oskrba z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli še zmeraj ni takšna, ki bi zagotavljala nemoteno proizvodnjo in doseganje operativnih načrtov proizvodnje. Ob tem se v TGO Gorenje dobro zavedajo, da za tozda Elektronika Velenje in Elektronika Ptuj ne bodo mogli zagotoviti toliko deviz za uvoz reprodukcijskih materialov in sestavnih delov, da bi zagotovili nemoteno proizvodnjo. Sicer računajo, da tozda Elektronika Ptuj ob koncu leta ne bo več izkazoval izgube, tozda Elektronika Velenje pa bo polletno izgubo občutno zmanjšal. Zapisati velja, da so iz velenjskega tozda Elektronika že premestili nekaj deset delavcev v druge tozde TGO Gorenje v Velenju, da bi zagotovili večjo proizvodnjo izdelkov, kjer ni toliko težav pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli.

Posebno pozornost namenjajo v velenjskem TGO Gorenju tudi vključevanju v mednarodno delitev dela. V primerjavi s prvotno izdelanim načrtom bodo prodali na tuje dodatno za blizu 280 milijonov dinarjev izdelkov

tako, da naj bi z izvozom iztržili v tem letu najmanj 3.265 milijonov dinarjev oziroma skoraj tretjino celotnega prihodka. Gotovo je, da bo povečanje izvoza, za katerega so se zavestno odločili, vplivalo na dohodek, prav tako pa tudi za oskrbo domačega tržišča z izdelki Gorenja.

Ker oskrba z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli še zmeraj ni takšna, da bi omogočala povsem nemoteno proizvodnjo, se pravi doseganje operativnega proizvodnega načrta, opore storili vse, da jo izboljšajo. Pripravili pa bodo tudi pregled kritičnih reprodukcijskih materialov in sestavnih delov ter za razrešitev tovrstnih težav pritegnili vse zainteresirane dejavnike v Sloveniji. Med ukrepi za boljše gospodarjenje velja omeniti še prizadevanja za zmanjšanje stroškov. Cene reprodukcijskih materialov in sestavnih delov so se zadnje mesece umirile in ne naraščajo več, režijski stroški pa so tolikšni, kot so jih načrtovali. V Gorenju bodo storili vse, da bi do konca leta zadržali rast cen reprodukcijskih materialov in sestavnih delov ter, kolikor je le mogoče, zmanjšali režijske stroške.

V šoštanjskih Termoelektrarnah se že skrbno pripravljajo na proslavo 25. letnice prvih dveh blokov. Slavje bodo združili s prireditvami ob občinskem prazniku Šaleške doline. Zborovanje, ki ga bodo pripravili v počasti-

Rudnik lignita Velenje

Prve dodatne izmene

Velenjski rudarji so začeli zadnjo soboto, 12. septembra, uresničevati odločitev, sprejeto na sestankih samoupravnih delovnih skupin, da bodo zaradi velikih potreb po premoži in za zagotovitev kar najbolj nemotene oskrbe z njim, opravili do konca leta 18 delovnih izmen več, kot je bilo sprva predvideno.

Zadnjo soboto so delali velenjski rudarji v vseh 3. izmenah, v jutranji izmeni pa bodo delali še v soboto, 19. in 26. septembra. Tako bodo septembra opravili 5 delovnih izmen več, kot je bilo predvideno z delovnim načrtom.

Srebrni jubilej

težav srebrnega jubileja 9. oktobra, bo nova prilika za pregled doslej opravljenega dela tega kolektiva in za opozorilo pomena, ki ga imajo šoštanske Termoelektrarne v naši republiki pri proizvodnji energije.

Seja predsedstva OK SZDL Velenje

Priprave na slavlje v polnem teku

Na zadnji seji, bila je 9. septembra, je predsedstvo občinske konference SZDL Velenje opredelilo najpomembnejše naloge v pripravi na poimenovanje mesta Velenje v Titovo Velenje 10. oktobra letos. Aktivnosti v pripravi na to slavlje so, kot je bilo poudarjeno v seji, v polnem razvoju. Sestavljen je bil poseben izvršni odbor, v katerem so vsi živeči udarniki — pionirji izgradnje — novega Velenja. Predsedstvo OK SZDL Velenje je sklenilo, da je treba častni odbor razširiti z vsemi, ki so prispevali svoj delež, tako k izgradnji Velenja kot k razvoju samoupravnih in družbeno-ekonomskih odnosov da bi tako poudarili kontinuiteto izgradnje in rasti Velenja. Sestavo častnega odbora bodo verificirala in dopolnila vodstva zveze sindikatov v delovnih organizacijah in socialistične zveze v krajevnih skupnostih. Priprave na slavlje pa bo vodil in usklajeval poseben organizacijski odbor z deseti komisijami.

10. OKTOBER MORAMO PRIČAKATI Z NOVIMI DOSEŽKI

Med razpravo je bila, med drugim, poudarjena tudi nalo-

ga, da morajo vsa samoupravna okolja v Šaleški dolini sprejeti konkreten program aktivnosti v pripravi na poimenovanje mesta Velenje v Titovo Velenje, ki se morajo zlasti še odraziti v kar najbolj doslednem uresničevanju nalog politike gospodarske stabilizacije, razvijanju in krepitvi samoupravnih in družbeno-ekonomskih odnosov, pri krepitvi koncepta SLO itd. Skratka — 10. oktober 1981 naj bi delovni ljudje in občani Šaleške doline pričakali z novimi dosežki na vseh področjih dela, ustvarjanja in življenja ter s podrobno opredeljenimi nalogami za prihodnji razvoj.

PRIPRAVE NA PROGRAMSKO KONFERENCO SZDL

Po sklepu predsedstva OK SZDL Velenje morajo krajevne konference SZDL do 20. novembra opraviti programske konference, programska seja občinske konference

SZDL pa bo sklicana najpozneje do 15. decembra. Na bližnjih programskih konferencah bodo, med drugim, ocenili uveljavljanje delegatskih razmerij in opredelili naloge v pripravi na skupščinske volitve 1982. Osnutek poročila o delu bodo krajevne konference SZDL posredovale v obravnavo vsem organom družbenopolitičnih organizacij in oblikam dela SZDL v krajevnih skupnostih. Sicer bo na programskih konferencah v ospredju ocena frontnega delovanja subjektivnih sil v posameznem okolju, se pravi, da bodo v krajevnih skupnostih skušali ugotoviti, kako socialistična zveza kot fronta obvladuje družbene razmere, problematiko in odnose v posameznih okoljih.

V pripravi na programske seje krajevnih konferenc SZDL bodo družbeno politične organizacije v krajevnih skupnostih ocenile delo delegacij oziroma delegatov v krajevnih konferencah SZDL in v njihovih delegatsko sestavljenih organih. Podobno oceno dela delegacij in delegatov v OK SZDL in njenih organih pa morajo izoblikovati občinska vodstva družbeno političnih organizacij.

Skupnost za zaposlovanje

Pomembne naloge

Na petkovi seji so delegati občinske skupnosti za zaposlovanje Velenje med drugim ocenili opravljeno delo v letošnjem prvem polletju ter zastavili program dela za naslednje tromeščje. Med drugim bo strokovna služba skupnosti za zaposlovanje v tem obdobju izdelala polletno bilanco zaposlovanja za občino in regijo. Obdelali in analizirali bodo ankete o nadurnem in pogodbenem delu ter zaposlenosti upokojencev. Pripravili bodo poročila o gibanju zaposlenosti v občinah v prvih sedmih mesecih letošnjega leta ter poročila o gibanju brezposelnosti. Posebej skrbno bodo pripravili gradivo za skupščino zbora združenega dela, ki bo na eni prihodnjih seji obravnaval probleme zaposlovanja. Analizirali bodo tudi uresničevanje politike zaposlovanja z oceno možnosti zaposlovanja v občini Velenje v prihodnjem letu. Seveda pa bodo v tem obdobju opravljali še vsa tekoča dela kot na primer, redna statistična poročila za strokovno službo zveze skupnosti SR Slovenije. Na področju zaposlovanja bodo delali v skladu z dinamičnim planom za tretje tromeščje.

Obdobje tretjega tromeščja je čas, ko na področju poklicnega usmerjanja v glavnem zaključujejo delo z eno generacijo učencev, pripravljajo pa se že za uspešno delo z novo generacijo. Tako bodo v tem času evidentirali vse učence, ki se niso uspeli vključiti v nadaljnje izobraževanje ter jim skušali pomagati. Oblikovali bodo mnenja o primernosti izbranega šolanja za kandidate za študij iz združenih sredstev in po potrebi za kandidate kadrovske študije. Pripravili pa bodo že tudi posvete za svoje poklicnega usmerjanja na osnovnih in srednjih šolah in sodelavci šolskih svetovalnih služb.

Pomembne naloge, ki so jih v veliki meri v tem času že opravili,

imajo tudi na področju štipendiranja, ko morajo sodelovati pri uveljavljanju sprememb, ki jih prinaša nov samoupravni sporazum o štipendiranju v organizacijah združenega dela v zvezi s področjem kadrovske študije ter na področju samoupravne organiziranosti. Vodijo evidenco o vseh štipendistih ter zbirajo in urejajo dokumentacijo za stare štipendiste, preračunavajo višine štipendij ter pripravljajo podatke za avtomatsko obdelavo. Zbirajo

nove prijave za štipendije oziroma razliko iz združenih sredstev. V tej zvezi pa opravljajo še številne naloge finančne značaja.

Na petkovi seji skupščine skupnosti za zaposlovanje, so delegati potrdili še sporazum o oblikovanju in nalogah skupnih organov za štipendiranje na ravni republike ter samoupravni sporazum o pobi-ranju prispevkov od obrtnikov za skupnost za zaposlovanje.

M. Zakošek

Poklicno usmerjanje

Na področju poklicnega usmerjanja je opravila skupnost za zaposlovanje Velenje v letošnjem prvem polletju nad vse pomembno nalogo. Delali so predvsem na nalogah, ki so bile povezane s prehodom na usmerjeno izobraževanje. Poseben poudarek so namenili informiranju učencev, staršev in učiteljev, ugotavljanju individualnih značilnosti učencev, svetovanja skupinam in posameznikom, ter posredovanju zbranih podatkov in ugotovitev o učencih različnim uporabnikom. V tem obdobju so obravnavali blizu 2000 učencev osmih razredov osnovnih šol, 190 posameznikov, ki so zaključili šolanje v nižjih razredih osnovnih šol, 20 učencev šol s prilagojenim programom, 234 maturantov in 107 kandidatov za študij ob delu. Za vse učence, ki so zaključevali osnovno šolanje, so pripravili na osnovi vseh zbranih podatkov posvetovalne razgovore ter predavanja, na katerih so učence in starše seznanjali o možnostih nadaljnjega šolanja, štipendiranja in zaposlitve po končanem šolanju. S konkretnimi podatki o vpisu in štipendijah pa so šole in učence seznanili z več izvodi javnega razpisa. Vsem, ki so želeli in-

dividualno obravnavo, so to nudili. Veliko teh obravnav je bilo potrebnih zaradi preusmeritev. To je bilo še posebej nujno v občini Velenje in Mozirje, saj je bilo treba zaradi prenatrpanosti šol pedagoške, zdravstvene, konfekcijske ter ekonomske usmeritve v Celju, preusmeriti kar 50 učenec z našega področja. Pomagali so pri organizaciji informativnega dne na srednjih in visokih šolah. Že v preteklem šolskem letu so pripravili uvodno predavanje za učence sedmih razredov o izbiri poklica v usmerjenem izobraževanju. Ti učenci pa so bili tudi že testirani s testom sposobnosti.

M. Z.

Jezikovno razsodišče (38)

Brezdušna ploščad

„Najbrž ste tudi sami opazili, da imamo v starih četrtnih Ljubljane trge, medtem ko nove mestne dele krasijo ploščadi. Zadnja velika investicija v trg je bila Trg revolucije, potem pa so trgi postali preveč banalni in imamo „zlato“ ploščad, Bratovšev ploščad, Kardeljevo ploščad...“

Strinjamo se z ogorčenim piscem in želimo, naj bi se jezikovno ne stvarno — ne spremenila v pravilo, zato prosimo arhitekta in mestne očete, naj nam Ljubljane ne započastijo in zabetonirajo do amena že do leta 2000 in je ne spremenijo v puščavski spomenik. Naj kje pustijo še kakšen prijeten trg. Mogoče naj bo na njem celo nekaj travice in nekaj živih dreves, ne le hirajočih betonskih ujetnikov z osmojenimi lasmi, okleščenimi rokami in s cokolami na nogah, ki kot zadnji mehaniki naši mladini svrtilno kažejo,

kakšna so bila svoj čas drevesa, ta stihijski ostanek nekomercialne in nestehniizirane preteklosti, ki so dajala zavetje celo živalim, kakor so čički in sinčičke, škorci in kosi, da o veričkah, škoricah ne govorimo.

Tudi jezik je namreč del Sloveka in njegovega okolja. Besedo ploščad v slovenščini sicer marsikje potrebujemo (vrtna, stopniščna ploščad, ...), kot del mesta je pa večinoma brez potrebe vzeta iz rušičine (Krasnaja ploščad = Rdeči trg) in daje jeziku, mestu in miselnosti pečat trdnjavske brezdušnosti.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov: Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dobro slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Poslovni vlak Velenje — Ljubljana

Že v začetku oktobra

S 1. oktobrom bo začel voziti na progi Velenje—Celje—Ljubljana in v obratni smeri poslovni „zeleni vlak“. Kot so povedali na konferenci za novinarje v začetku tega tedna v Poslovni skupnosti za turizem Celje, je uvedbo „zelenega vlaka“ narekovala poleg iskanja najugodnejših možnosti prevoza v zaostrenem gospodarskem položaju tudi slaba povezanost koroškega in savinjsko-šaleškega območja s središčem naše republike. Seveda pa je pri njegovi uvedbi nadvse pomemben gospodarski vidik takšnega prevoza v primerjavi s prevozom z osebnimi avtomobili, saj je prevoz z vlakom veliko cenejši. Tu imamo predvsem v mislih stroške, ki nastajajo pri vožnji z osebnim avtomobilom, še zlasti, če potuješ v Ljubljano sam ali s svojim šoferjem, seveda pa je vožnja z vlakom veliko varnejša in udobnejša, saj omogoča med samo vožnjo konec koncev tudi priprave na sestanek. Zato bo „zeleni vlak“ v glavnem namenjen poslovnim ljudem, ki vsakodnevno ali zelo pogosto potujejo na razne sestanke v Ljubljano.

Vozil bo od ponedeljka do petka, ko je tudi največ sestankov oziroma najrazličnejših posvetovanj ali raznih drugih pomembnih dogodkov.

Novi „zeleni vlak“ bo nadvse sodoben, imel bo 92 sedežev, dva oddelka, in sicer ločeno oddelke za kadilce in oddelke za nekadilce ter manjši prostor z mizo in petimi stoli — tako imenovan salon, v katerem bo možen sestanek ali manjše posvetovanje. Vgrajeno bo imel tudi klimatsko napravo in ozvočenje, preko katerega bodo lahko potnikom sporočali razna obvestila ali jim predvajali glasbo. Na vlaku bo na voljo dnevno časopisje, v ceno vozovnice pa bo vračunan še hladni prigrizek in topel ali hladni napitek, pač po želji potnika.

Za vožnjo iz Velenja do Ljubljane /v eno smer/ bo moral potnik plačati 156 dinarjev, povratna karta pa bo veljala 275 dinarjev. Za tiste, ki hodijo zelo pogosto v Ljubljano, pa bo gotovo najbolj zanimiva letna vozovnica /55.000 dinarjev/, ki bo veljala za neomejeno število potovanj. Hkrati z nakupom te vozovnice bo kupcu

zagotovljen oziroma rezerviran sedež v obe smeri v času veljavnosti vozovnice.

Mogoče bo kupiti tudi vozovnico za deset voženj — veljala bo 1.248 dinarjev, potnik pa jo bo moral izkoristiti v dveh mesecih od dneva izdaje. Poleg tega bo moral potnik najmanj dan pred potovanjem rezervirati sedež na Turistični poslovalnici Celje. Enosmerne vozovnice /povratne/ bo mogoče naročiti po telefonu, nakar mu jih bodo poslali po pošti ali pa jih bo naročnik dvignil pred odhodom vlaka.

„Vse omenjene značilnosti oziroma prednosti zelenega vlaka nam in vam omogočajo poleg sodobnega prevoza in prihranka časa tudi sodelovanje v boju za varčevanje energije in ohranjanje čistega zraka in okolja. Zato vabimo vse, da se sami prepričate o prednostih potovanja z zelenim vlakom in vam hkrati želimo prijetno vožnjo,“ so dejali na konferenci predstavniki Poslovne skupnosti za turizem Celje in Železniškega gospodarstva Ljubljana.

Občinska zdravstvena skupnost

Kakšna injekcija za pokritje primanjkljaja?

Na občinski zdravstveni skupnosti se tudi v letošnjem letu otepa-jo s precejšnjimi denarnimi težavami, saj zaradi nizkega deleža sredstev za zdravstveno varstvo v skupni porabi v občini, visokih stroških materiala, naraščajočega števila zdravstvenih storitev in velikih obveznosti do drugih zdravstvenih ustanov ter za pospeševanje izvoza, z zagotovljenimi prihodki nikakor ne morejo pokriti naraščajočih potreb.

V prizadevanjih, da bi naraščanje primanjkljaja kar se da omejili, ugotavljajo poleg že naštetih tudi druge razloge za večjo porabo od dogovorjene. Na oblikovanje potrebnih tako med drugim močno vpliva, da nad 40 odstotkov zaposlenih dela v izjemnih pogojih /rudarstvo, gradbeništvo/ ter da se okoli 23 odstotkov delavcev vsak dan vozi na delo iz drugih občin. Več tisoč delavcev živi ločeno od svojih družin, okoli 14.000 zavarovanih oseb pa stalno živi izven občine in izven republike. Vsi ti uveljavljajo zdravstveno varstvo kar pri 2038 različnih zdravstvenih organizacijah širom Jugoslavije.

Poseben strošek naše zdravstvene skupnosti so tudi denarna nadomestila in povračila. V primerjavi z lanskim letom so najbolj narasla sredstva za nadomestila za

odstotnost z dela zaradi nesreč pri delu, in sicer kar za 48,2 odstotka. Dnevno je bilo z dela zaradi nesreč, bolezni in drugih vzrokov odsotno 1476 delavcev, kar je prav gotovo tudi kaže, kakšen je naš odnos do dela. Ob tem je še posebno zaskrbljujoča ugotovitev, da je odstotnost z dela zaradi nesreč pri delu le 20 odstotna, v nekaj manj kot 80. odstotkih pa so nesreče nastale na poti v službo ali iz nje ali pa so za odstotnost z dela krivi drugi razlogi.

Če pa k bolniškim izostankom, ki so dosegli 230.385 dni, prištejemo še dneve porodniških dopustov, je znašalo število vseh izgubljenih dni 286.172.

Na občinski zdravstveni skupnosti ugotavljajo, da je krivda za nastajajoče primanjkljaje predvsem v preveliki rasti stroškov za neposredno zdravstveno varstvo in za denarna nadomestila in povračila.

Zato so pripravili predlog ukrepov, ki jih bo obravnavalo tudi združeno delo in ki naj bi prispevali k izboljšanju nezavidljivega finančnega stanja občinske zdravstvene skupnosti. Tako bi po predlogu vrednost programa občinske zdravstvene skupnosti v letošnjem letu izjemno valorizirali. Valorizacijo bi opravili brez

spremembe skupne prispevne stopnje za skupno porabo v občini tako, da bi letos ugotovljena presežna sredstva pri SIS družbenih delavnosti prenesli v korist občinske zdravstvene skupnosti. Izvajalci morajo dosledneje upoštevati sprejete programe in z lastnimi ukrepi odpraviti vse nepotrebne administrativne storitve, ponovne preglede ter druge storitve, ki ne vplivajo na obseg zdravstvenega varstva. Kritično bo potrebno spregovoriti tudi o izjemnih pravicah, ki jih imajo le zavarovanci v občinski zdravstveni skupnosti Velenje, saj bodo stroški za te pravice v letošnjem letu dosegli kar 6 milijonov dinarjev. K manjši porabi v zdravstvu pa bi morale svoj delež prispevati tudi organizacije združenega dela, kjer bi morali bolj dosledno oceniti visoko število izostankov z dela, zaradi nesreč pri delu in bolezni ter ukreniti vse, da se odpravi vsako izkoriščanje bolniškega staleža.

Seveda pa bo vsi ti ukrepi očitno premalo, če naši zdravstveni skupnosti ne bomo zagotovili ustreznih deležev v skupni porabi. Realna stopnja bi bila po predlogu občinske zdravstvene skupnosti nekaj nad republiškim povprečjem in najbrž bo tudi ta predlog smotrno uresničiti.

Mladi občine Velenje

Zastavili številne naloge

Na zadnji seji predsedstva občinske konference ZSMS Velenje so sprejeli tudi akcijski program za mesec do konca letošnjega leta. Naloge, ki so si jih mladi zastavili za naslednje obdobje, naj bi pripomogle k še večji idejnopolitični in organizacijski krepitvi OK ZSMS Velenje. Tako bodo v tem mesecu potekali razgovori predstavnikov občinske konference mladine z mladimi v osnovnih organizacijah, na katerih bodo spregovorili o vsakdanjih težavah, s katerimi se srečujejo naši mladinci v svojem okolju in poskušali najti ustrezne rešitve. Pričeli bodo tudi evidentirati kandidate za občinske volitve v prihodnjem letu. To je gotovo pomembna naloga, saj lahko dobro izbrani kandidati lahkopripomorejo k nadaljnji izgradnji mladinske organizacije. Posebno pozornost bodo namenili delu s pionirji in že v tem mesecu sklicali sestanek s pionirji ter predstavniki društev prijateljev mladine in se dogovorili za temeljitejše sodelovanje.

Do konca letošnjega leta pa namerava občinska konferenca ZSMS organizirati še nekaj razprav, ki naj bi prispevale delež k razreševanju posameznih problemov mladih. Tako bodo spregovorili o štipendiranju, obravnavali bodo probleme, s katerimi se srečujejo mladi in učenci iz drugih republik, posebno skrb pa nameravajo nameniti tudi naraščajoči nezaposlenosti.

Zaradi slabih izkušenj iz letošnjega leta, ko ni bilo veliko prijav za delo na mladinskih delovnih akcijah, bodo že v jesenskih mesecih pričeli z evidentiranjem možnih kandidatov za delo na mladinskih delovnih akcijah v prihodnjem letu, še v tem mesecu pa bodo pripravili tudi srečanje brigadirjev.

To pa so seveda le nekatere pomembnejše naloge, ki so si jih zastavili na občinski konferenci ZSMS, njihova uresničitev pa bo možna le ob zavzetosti vseh članov predsedstva in celotne mladinske organizacije.

nas čas

„NAS ČAS“ glasilu SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p.o., Velenje, cesta Františka Foita 10.

„NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik „ŠALEŠKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marjan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob petkih.

Uredništvo in uprava Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzgojni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka na prometa proizvodov.

5. tekmovanje kovinarjev občine Velenje

Ne gre zgolj za tekmovanje

Kovinarji velenjske občine so se preteklo soboto zbrali na tradicionalnem delovnem tekmovanju. Letošnje je bilo že peto in tudi tokrat ga je organiziral občinski odbor sindikata delavcev proizvodnje in predelave kovin pod pokroviteljstvom TGO Gorenje in v sodelovanju s tozdi strojni obrati (Elektrostrojna oprema), Tehnološka oprema (Rudarski šolski center) in Orodjarna (TGO).

Na tekmovanje je prišlo 57 delavcev, ki so se najprej zbrali na kratki slovesnosti ob otvoritvi, kjer so jim spregovorili in zaželeli veliko uspeha predsednik občinskega sindikalnega sveta Franc Trebše, predsednik občinskega odbora sindikata kovinarjev Miran Arzenšek in predstavnik pokrovitelja direktor TGO Gorenje Peter Krepl.

V teoretičnem delu je moral vsak tekmovalec odgovoriti na trideset vprašanj s področja samoupravljanja, varstva pri delu in poklica, ki ga opravlja. Nato so preizkusili svoje znanje, spretnost in sposobnost v rezkarstvu, strugarstvu, ključavničarstvu, orodjarstvu in več načinah varilstva. Nova tekmovalna panoga je bila letos ključavničarstvo, v prihodnje pa želijo tekmovanje

razširiti, kot je dejal Miran Arzenšek, še na druge panoge. Organizator si tudi prizadeva, da bi pritegnil na tekmovanje vsako leto več delavcev. Letošnje je bilo kot smo že zapisali — peto, torej majhen jubilej, ob katerem je moč ugotoviti tudi to, da se tekmovanj udeležujejo v glavnem isti delavci, da je še vedno premalo novih, predvsem mlajših. Med pogovorom ob tekmovanju so namreč ugotovili, tako so predvsem menili sami tekmovalci, da je v delovnih organizacijah še veliko dobrih rezkalcev, strugarjev, orodjarjev, ključavničarjev, varilcev... morda najboljših, da pa ne prihajajo na tekmovanja. Menijo, da bodo morda ob nenajboljši uvrstitvi (prvem mestu) izgubili ugled v svojem delovnem okolju. »Storiti moramo vse,« je dejal predsednik občinskega odbora sindikata kovinarjev, »da k naslednjemu tekmovanju pritegnemo tudi te delavce, saj bomo potem na republiškem in zveznem tekmovanju gotovo dosegali še boljše rezultate. Naši tekmovalci so se zlasti izkazali lani, saj so veliko pripomogli k ekipni zmagi Slovenije na zveznem tekmovanju. Če bomo pritegnili na tekmovanje tudi te, najboljše

delavce, menimo, da bomo visoke uvrstitve še lažje dosegali. Vzporedno pa si želimo, da bi na tekmovanja prihajali poleg že stalnih delavcev tudi drugi, predvsem mlajši, kajti takšno tekmovanje je gotovo koristno za vsakogar, saj je to tudi prilika, da se kovinarji medsebojno srečajo, uveljavljajo svoje delo preizkusijo svoje sposobnosti, ustvarjalnost, ki jim daje nove spodbude pri njihovem nadaljnjem delu.

Takšna tekmovanja kovinarjev pa so tudi najlepša priložnost, da učence osnovnih šol na najbolj neposreden način predstavimo kovinarske poklice. V prihodnje bomo poleg obiskov učencev tekmovanja, organizirali predhodno tudi pogovore z njimi in jim tako tudi v besedi predstavili varilca, rezkarja, strugarja, ključavničarja, orodjarja...

Vsako leto se kovinarji srečajo tudi meseca oktobra, ko imajo dan kovinarjev. Letos so predlagali, da v prihodnje to ne bi bil le dan, ampak bi njihov dan kovinarjev trajal ves teden, saj bi lahko tako organizirali vrsto srečanj, predavanj, raznih strokovnih pogovorov.

Pritegniti tudi druge

Martin Vaupotič

Tekmovanje kovinarjev je trajalo ves dopoldan, nekateri so opravili zadano nalogo nekoliko prej, drugi malce kasneje, potem pa so imeli veliko dela še člani komisije, saj so morali natanko pregledati narejene izdelke in seveda ugotoviti, kdo je zbral največ pravih točk v teoretičnem delu tekmovanja, kdo je bil najboljši v praktičnem delu. Dela je bilo veliko, tako da so morali seštevati točke kar do sredine sobotnega popoldneva, nato pa so se vsi skupaj zbrali v prostorih velenjske Name na slovesni razglasitvi rezultatov. Medtem ko so jim podeljevali priznanja za udeležbo, vsi so dobili tudi praktična darila TGO Gorenje in, pa knjige, najboljši pa tudi posebno plaketo občinskega sindikalnega sveta, smo zapisali v našo beležko nekaj mnenj prvouvrščenih o takšnem srečanju:

Martin Vaupotič, je zaposlen v tozdi Orodjarna TGO Gorenje že sedmo, v Gorenju pa se je zaposlil že pred štirinajstimi leti. Pred tem se je izučil za rudarja kopača, vendar je moral zaradi slabega zdravja delo v jami pustiti. O svojem novem poklicu je dejal: »To delo mi odgovarja. Delo rezkarja je sicer precej zahtevno, tudi naporno, vendar ga opravljam z zadovoljstvom. Tekmovanje kovinarjev naše občine se rad udeležujem, doslej sem tekmoval že na vseh petih. Enkrat sem bil že drugi na republiškem tekmovanju in nato petnajsti na državnem. Mislim, da bi bilo bolje, da bi šli na republiško tekmovanje prvi trije ali vsaj dva, saj je na takšnem tekmovanju veliko odvisno tudi od sreče in trenutnega razpoloženja.«

Zlatko Subota je doslej nastopil že na vseh petih tekmovanjih. Z upoštevanjem letošnjega nastopa je bil enkrat drugi, trikrat prvi, enkrat pa je bil diskvalificiran, je dejal, ker je pozabil narediti še en zvar. »Letos resnično nisem pričakoval prvega mesta. Bil sem dalj časa v bolnišnici, zato nisem nameraval nastopiti. Vendar me je vleklo in končno je zmagala želja po tekmovanju. Vesel sem zmage, čeprav moram reči, da gre pri meni sedaj že za precejšnjo izkušnost. Pred tekmovanjem imava vsakdo nekoliko treme, no, jaz sem pri tem veliko na boljšem od tistega, ki je, na primer, prvič nastopil.«

Vlado Klinc

Zlatko Subota

Zlatko sedaj opravlja delo strojnega delavca, saj je pred kratkim končal delovodsko šolo. Zaposlen pa je že šestnajst let. Najprej je začel v Varteksu v Varaždinu, zaradi želje po boljšem zaslužku je pred enajstimi leti prišel v Velenje. Tudi na republiških in zveznih tekmovanjih je bil doslej uspešen. »Vsako leto je bilo lažje. Začel sem s 14. mestom na prvem mojem republiškem tekmovanju v Novi Gorici, nato sem bil dvanaesti, lani prvi, zato sem šel tudi na državno prvenstvo, kjer sem bil drugi. Letos še ne vem, če bom šel na republiško tekmovanje, ker bom moral verjetno prav takrat na zdravljenje.«

Vinko Koren: »Nisem pričakoval, da bom najboljši. Zato sem seveda vesel, čeprav bi bil lahko zmagal tudi kdo drug, saj je to odvisno precej od trenutnega razpoloženja. Na občinskih tekmovanjih sem pred tem nastopil že dvakrat in obakrat sem bil drugi. Takšno srečanje kovinarjev ni le tekmovalnega pomena, ampak je to tudi priložnost za medsebojno srečanje nas kovinarjev, kajti ni važno le zmagati, ampak lahko tako tudi preizkusimo svoje znanje s področja samoupravljanja, varstva pri delu in obenem preverimo svoje delovne sposobnosti. Po poklicu sem orodjar, izučil pa sem se pred sedmimi leti na Rudarskem šolskem centru Velenje.«

Jože Verdnik. Lani je bil drugi, letos pa prvi. »To je zasloga moje dolgoletne prakse. Kljub temu pa me je prvo mesto le nekoliko presenetilo, saj mislim, da drugi niso nič slabši. Tokrat sem pač jaz imel nekoliko več sreče. Prav je, da se organizirajo takšna tekmovanja, morali pa bi nanje pritegniti še več mladih delavcev.«

Vlado Klinc: »Letos sem se prvič udeležil tekmovanja. Prijavil sem se sicer že lani, vendar potem na tekmovanje nisem mogel, ker sem zbolel. Tako doslej še nisem tekmoval. Prvič in prvo mesto... seveda sem vesel. To je zasloga sigurnosti in pa nisem na vso moč hitel. Ker namreč nikoli ni dobra, saj potem trpi kvaliteta. Tudi meni bo današnja uvrstitev spodbuda za nadaljnje še uspešnejše delo... Tudi na republiškem se

Vinko Koren

bom potrudil, da bom opravičil moje občinsko prvo mesto.«

Mirko Ravnjak: »Poklicni varilec sem od leta 1971, delovne dobe pa imam že 21 let. Torej sem že kar precej star tekmovalec. Letos sem se četrto udeležil tekmovanja, trikrat sem bil drugi in tokrat najboljši. Vesel sem uspeha, ker sem že dolgo v tem poklicu. S tem sem dokazal, da še nisem za »vstran vreči«. Poklic varilca je lep, če ga opravljaš z veseljem, vendar pa menim, da delo varilcev in sploh kovinarjev še ni dovolj vrednoteno. V bodoče moramo storiti

Jože Verdnik

vse, da bomo še več mladih pritegnili med kovinarje, pa tudi na našem tekmovanju bi jih moralo biti več. Zadnji dve leti opažam, samo znane obraze.«

Miran Krevzel: »Po poklicu sem strojni ključavničar, izučil sem se na Rudarskem šolskem centru, potem pa sem šel v Ljubljano v varilski tečaj in sedaj opravljam delo varilca. To delo je kar precej težko in zahtevno. Toda kljub temu sem z njim zadovoljen, morda ne toliko s plačilom. Bolj bi ga morali stimulirati, saj bi se potem še več mladih odločalo zanj.

Tekmovanje ni bilo preveč zahtevno, terjalo je veliko pazljivosti. Tudi drugo leto se bom udeležil tekmovanja.«

S. Vovk

Tekmovanje so si z zanimanjem ogledali tudi mladi

REZULTATI tekmovanja — Kovinostrojarstvo: 1. Miran Krevzel, ESO — tozdi Strojni obrati, 2. Branko Jan, TGO — tozdi Orodjarna, 3. Franc Kešpet, RLV — tozdi Klasirnica, 4. Adolf Urnat, TGO — tozdi Orodjarna, 5. Martin Rahten, Obrtno združenje, 6. Branko Učakar, TGO — tozdi Orodjarna, 7. Janko Zelcer, RLV — tozdi Klasirnica, 8. Vlado Zrna, ESO — tozdi Strojni obrati, 9.-10. Vinko Rednak, Plastika in Vojko Šprahman, TGO — tozdi Orodjarna.

Kovinorezkarstvo: 1. Martin Vaupotič, TGO — tozdi Orodjarna, 2.-3. Novak Vujanovič, RSC — tozdi Tehnološka oprema in Fikret Mameledžija, RSC — tozdi Tehnološka oprema, 4. Albin Bovha, RSC, tozdi Serijska proizvodnja, 5. Jože Plohl, TGO — tozdi Orodjarna, 6. Igor Pšenčnik, TGO — tozdi Orodjarna, 7. Branko Sovič, tozdi KIG.

Strojno ključavničarstvo: 1. Vlado Klinc, TGO — tozdi Orodjarna, 2. Peter

Kranj, TGO — tozdi Orodjarna, 3. Stane Tinaver, TES — tozdi Vzdrževanje, 4. Nikola Vlahovič, TES — tozdi Vzdrževanje, 5. Roman Potočnik, TGO — tozdi Orodjarna, 6. Ivan Jurko, ESO — tozdi Strojni obrati.

Orodjarstvo: 1. Vinko Koren, RSC — tozdi Tehnološka oprema, 2. Alojz Lah, TGO — tozdi Orodjarna, 3. Stane Ramšak, RSC — tozdi Tehnološka oprema, 4. Marjan Praznik, RSC — tozdi Tehnološka oprema, 5. Edvard Zbičajnik, RSC — tozdi Tehnološka oprema, 6.-7. Vili Hriberšek, RSC — tozdi Tehnološka oprema, in Franc Peččnik, RSC — tozdi Serijska proizvodnja, 8. Jože Filipič, RSC — tozdi Serijska proizvodnja, 9. Maks Cestnik, RSC — tozdi Tehnološka oprema, 10. Franc Hliš, TGO — tozdi Orodjarna, 11. Rajko Lah, TGO — tozdi Orodjarna, 12. Vlado Oremuš, REK — Plastika tozdi KIG, 13. Bogdan Kočvar, TGO — tozdi Orodjarna.

Varilstvo — REO: 1. Jože Verdnik,

REK — ESO — tozdi VTO, 2. Mladen Grubišič, TES — tozdi Vzdrževanje, 3. Alojz Škruba, REK — RLV — tozdi Klasirnica, 4. Drago Milosavljevič, TES — tozdi Vzdrževanje, 5. Janez Ravljen, REK — ESO — tozdi KKO, 6. Radenko Gajanovič, ESO — tozdi KKO, 7. Branko Drev, REK — RLV — tozdi Klasirnica, 8. Stane Vodonežnik — Obrtno združenje.

Varilstvo — MAG: 1. Zlatko Subota, REK — ESO — tozdi Strojni obrati, 2. Jože Časar, REK — ESO — tozdi Strojni obrati, 3. Danilo Rogič, REK — ESO — tozdi Strojni obrati.

Varilstvo — TIG: 1. Milan Kumar, TES — tozdi Vzdrževanje, 2. Dragojlo Sekulič, TES — tozdi Vzdrževanje, 3. Dragan Anič, TGO — tozdi Orodjarna.

Varilstvo — Plamensko: 1. Mirko Ravnjak, TES — tozdi Vzdrževanje, 2. Muradif Imširovič, Obrtno združenje, 3. Roman Tori, REK — ESO — tozdi VTO, 4. Jože Pincolič, TGO — tozdi Orodjarna.

DO EFE — nov zidak

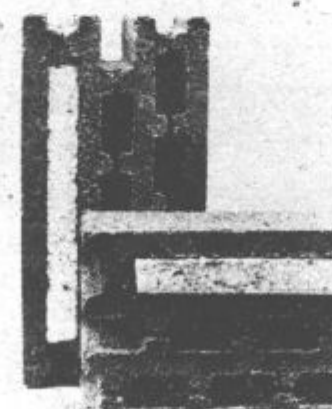
Večje varčevanje energije

Kljub najvišjemu standardu občanov in investicijskim omejitvam poraba gradbenega materiala, vsaj v delovni organizaciji EFE, zaenkrat ni upadla. Se več! Za letošnje leto so tu prodali že celotno proizvodnjo zidakov, ki so jo v primerjavi s lanskim letom kar precej povečali. Kljub tem pozitivnim rezultatom poslovanja se zavedajo, da takšno povpraševanje lahko kaj kmalu pojenja, posebno se, če postane proizvod na tržišču manj zanimiv. Prav zato so se odločili, da izdelajo in kupcem ponudijo nov proizvod, ki bo ustrezal tudi zahtevam po večji toplotni izolativnosti in tako konkuriral drugim podobnim proizvodom. Tako so uresničili idejo, ki so jo oblikovali že v letu 1968, vendar takrat, ko je bilo na voljo še obilo energije, zanj ni bilo zanimanja.

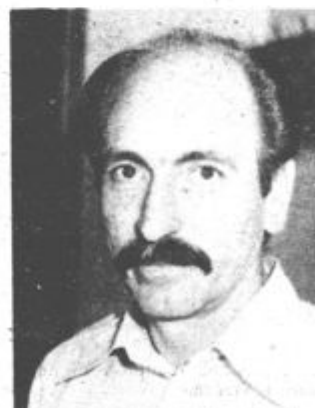
Nov zidak, ki so ga razvili v razvojnem oddelku delovne organizacije EFE, omogoča za 40 odstotkov boljše

toplotno izolacijo, kot to zahtevajo sedanji predpisi. Zato ni potrebno zunanje stene dodatno izolirati. So razmeroma lahek material in večja velikost zidakov omogočata hitrejšo gradnjo, tako, da se produktivnost lahko poveča celo za več kot 50 odstotkov. Pomembna novost je tudi, da se kot vezivo uporablja posebno sredstvo za lepljenje. Za kupca pa je gotovo ob vseh teh lastnostih zanimiva tudi cena. Nov zidak bo dva in pol krat dražji, kot je klasični zidak v enaki velikosti. Vendar je cena v primerjavi s sorodnimi materiali ugodna, v primerjavi s klasičnimi materiali pa omogoča racionalnejšo gradnjo in boljše izolacijo stanovanj.

V delovni organizaciji EFE načrtujejo, da bi v prihodnjih letih razvili široko paleto gradbenih elementov ter tako omogočili kupcem, da velik del potrebnega materiala nakupijo na enem mestu.

V delovni organizaciji EFE bodo v kratkem usposobili polindustrijsko proizvodnjo novega izolativnega zidak. Poskusna proizvodnja pa že teče.

Mirko Ravnjak

Miran Krevzel

Jedrska elektrarna Krško

Ob polnem obratovanju bo dajala 32 odstotkov sedanje porabe električne energije v Sloveniji in na Hrvaškem

Ni dolgo tega, ko je vodstvo Nuklearne elektrarne Krško, delovne organizacije v ustanavljanju, sklicalo tiskovno konferenco. Na njej so še enkrat popisali vso pot, od pričetka gradnje oziroma odločitve za tako gradnjo, do dne, ko se že lahko kolikor toliko točno napoveda, kdaj bo pričela dajati prvo električno energijo svojim potrošnikom. Na omenjeni konferenci so napovedali, da bodo elektrarno „sinhronizirali“ na omrežje v prvi polovici ali celo v začetku oktobra. Če se bo to tudi zgodilo, bi naša prva nuklearna elektrarna do konca leta dala 300 do 400 milijonov kilovatnih ur električne energije, za drugo leto pa načrtujejo 3,1 milijardo kwh.

Zakaj nuklearne elektrarne in kdaj ter kako so gradili Krško?

Zaradi energetskih razmer je postala gradnja takih elektrarn nujnost že pred leti. Danes jih je v svetu že okoli 240, gradijo pa jih še več kot 370. Ob tem naj zapišemo, da jih tudi v naši državi načrtujejo postaviti do leta 2.000 še šest. Ker sta SR Slovenija in SR Hrvatska še posebej siromašni s primarnimi energetskimi viri ni čudno, da sta njuni elektrogospodarstvi prvi pričeli iskati rešitev razmer prav v gradnji nuklearne elektrarne. Prvo so pričeli graditi v Krškem zaradi različnih razlogov; reka Sava je dovolj velik vir hladilne vode, ugodni so meteorološki pogoji, blizu pa so tudi potrošna središča.

Elektrogospodarstvi obeh sosednjih republik sta za nosilce poslovanja pri gradnji naše prve nuklearne elektrarne določili Savske elektrarne iz Ljubljane ter Elektropriredbo iz Zagreba. Za glavne dobavitelje opreme in izvajalce del so izbrali ameriško firmo „Westinghouse electric corporation“, ki je za izvajanje gradbenih in montažnih del sklenila pogodbe tudi s temile našimi delovnimi organizacijami: Gradis-Ljubljana, Hidroelektra-Zagreb, Hidromontaža-Maribor, Duro Daković-Slavonski brod, ATM-Zagreb itd.

Gradnjo naše prve nuklearne elektrarne so pričeli 1. decembra 1974. leta, ko je predsednik SFRJ, tovariš Tito, položil temeljni kamen. Odtlej je torej potekalo že 82 mesecev, kar je precej več od obljub o pričetku obratovanja elektrarne. Pa vendar je čas gradnje, kakršen je bil pri Krški, za nuklearne elektrarne podobne moči že običajen in se zato ni moč pritoževati. Tudi cena zanjo je podobna drugim enakim v svetu in je veljala po cenah v juniju preteklega leta okoli 21 milijard dinarjev. V osebno izkaznico ji moramo zapisati še tale podatke: njena „moč na pragu“ je 632 megawattov in bo ob polnem obratovanju dajala 32 odstotkov sedanje porabe električne energije v SR Sloveniji in SR Hrvatski.

Kaj je pravzaprav nuklearna elektrarna??

Nuklearna elektrarna je dejansko ena izmed vrst termoelektrarn. Od klasičnih se razlikuje v tem, da za segrevanje vode za

pridobivanje pare, ki poganja njene turbine, uporabljajo jedrski sistem (klasične uporabljajo kotel, ki ga kurijo s premogom ali tekočim gorivom). V nuklearni elektrarni je kotel jedrski reaktor, z jedrskim gorivom. To gorivo zgoreva v zaprtem krogu. V Krški elektrarni ga bodo potrebovali na leto 16 ton (obogateni uran). Tega v obliki tablet vlagajo v cevi iz posebne kovine, ki jih tudi zavarijo. To so „gorivne palice“, 236 povezanih v sveženj pa sestavlja en gorivni element. V reaktorju je 121 elementov in jih je treba vsako leto zamenjati tretjino. Vsak gorivni element je v reaktorju dejansko 3 leta in v tem času odda toliko toplote, kot 86.000 ton velenjskega lignita.

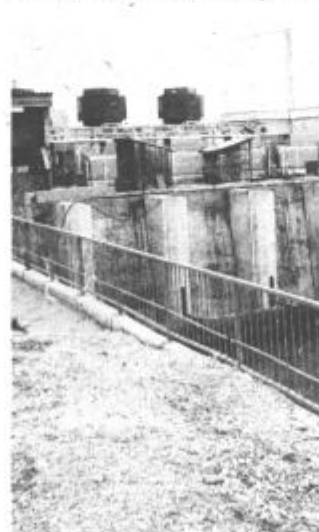
Kakšna bo varnost nuklearne elektrarne, oziroma njenega obratovanja??

Poglavitna značilnost nuklearne elektrarne je oblika naprav, ki skrbijo edinele za to, da radioaktivne snovi ne bi onesnažile elektrarne in njene okolice. Največja nevarnost pri njenem delu, ki bi jo lahko imenovali tudi „jedska neizgoda“, bi bila lahko izguba reaktorjske hladilne vode. To bi se lahko zgodilo, če bi, na primer, prišlo do razpoke na cevovodu. Pri izgubi te vode bi postajale gorivne palice vse bolj vroče, pričele bi se topiti, cepitveni produkti pa bi dobili prosto pot. Takšno pregrevanje reaktorjeve sredice lahko pravočasno preprečijo tako, da ustavijo delo reaktorja ali kako drugače poskrbijo za ohlajanje gorivnih palic. Da bi pravočasno opozorili na morebitne nepravilnosti v reaktorju, je leta opremljen z avtomatskimi merilci, ki ga s pomočjo regulacijskih palic ugasnejo takoj, ko se gorivni elementi segrejejo samo malo nad normalno. Osnovno pravilo, ki so ga upoštevali tudi pri naši prvi nuklearni elektrarni, je, da je zaradi varnosti vgrajenih več neodvisnih in medsebojno ločenih varnostnih sistemov, ki imajo isto nalogo. Ker je na področju, kjer stoji nuklearna elektrarna, možen potres do osme stopnje po MCS potresni lestvici, so objekt ter oprema projektirani tako, da lahko brez poškodb zdržijo potres devete stopnje. V reaktorju elektrarne je povprečno 2,7 % utežnih enot urana 235; to se pravi, da je tako razredčen, da do eksplozije (kot pri atomski bombi), v nobenem primeru ne more priti. K temu pripomore tudi voda, ki nevtrone upočasnjuje; te so zatorej preveč „leni“, da bi dopuščali hitro rast verižne reakcije, ki je nujna za jedrsko eksplozijo.

Obratovanje elektrarne daje seveda tudi različne odpadke. To so srednje in nizko aktivni plinasti, tekoči in trdni radioaktivni odpadki.

Radioaktivne pline „obdelajo“ v dveh vzporednih zaprtih krogih s kompresorjem in katalitsko sežigno pečjo za vodik ter v šestih zbiralnikih za razpad in zadrževanje komprimiranih razcepnih plinov. Tekoče odpadke čisti čistilna naprava. Radioaktivnost izpuščene vode je zatorej znatno nižja od dovoljenih maksimalnih

vrednosti. Vse trdne radioaktivne odpadke (iz laboratorijev, merilnih mest, vsi filtri, ionski izmenjalci itd) bo nuklearna elektrarna zbirala v obratu za trdne odpadke, jih tam stiskala ali strjevala in jih polnila v jeklene posode. Te bodo spravljene v posebnem skladišču, kjer je prostora za 5 let. V naši republici je še več institucij, ki imajo take odpadke (bolnišnice, znanstveni instituti), zato že proučujejo možnosti, da bi za vse zgradili

Zbirni jezero za hladilno vodo

osrednje skladišče radioaktivnih odpadkov. In tu bo še iztrošeno gorivo, ki ga lahko sicer še predelajo, vendar le-to mednarodna agencija za atomsko energijo deželam, ki so podpisnice sporazuma o neširjenju jedrskega orožja, ne priporoča. Zatorej ga bodo tudi v Krški nuklearni elektrarni shranjevali v posebnem bazenu, ki ima zaenkrat zmogljivost 17-letnega obratovanja. V tem bazenu bodo iztrošene gorivne elemente zalili z borirano vodo in bodo tako povsem varno shranjeni.

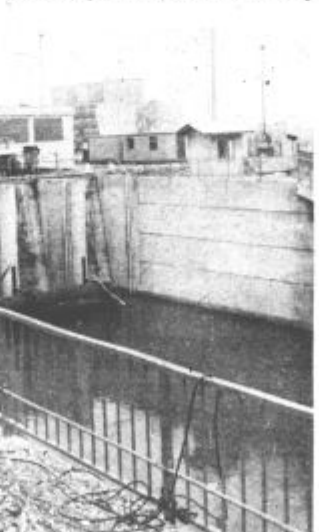
Kakšni bodo vplivi nuklearne elektrarne na njeno okolje??

Pred leti pa tudi sedaj postavlja ožja in širša javnost največ vprašanj prav o tem problemu. Negativni vplivi na okolje so znani, zato jih je možno omejiti na neškodljivost ali vsaj na sprejemljivo raven. To so pri naši prvi tovrstni elektrarni dosegli s pomočjo vrste tehničnih in drugih varnostnih ukrepov. Zanje so porabili več kot tretjino denarja, ki so ga vložili v elektrarno!

Zapisi smo že, da je bila za gradnjo v Krškem odločilna tudi bližina reke Save, saj bodo njeno vodo uporabljali za hlajenje. S tem je seveda povezano „toplotno onesnaževanje“ rečne vode.

Za hlajenje kondenzatorja bo rabila 25 m³ vode na sekundo, iz Save pa lahko zajamejo največ 25 % celotnega pretoka. Po uporabi te vode, jo lahko vrnejo v strugo pod pogojem, da se rečna voda na točki popolnega mešanja ne segreje več kot za 2 stopinji. Ker pa voda v rečnem koritu po količini (pretoku) precej niha, so zgradili hladilne celi-

ce, s katerimi bodo ob nizkih pretokih omogočili kombinirano hlajenje. Drugače povedano pomeni to, da bodo po potrebi iz Save jemali le del potrebne hladilne vode. Iz dosedanjih poprečkov v rečnem pretoku lahko sklepamo, da bodo hladilne celice delovale približno štiri mesece na leto. Večkrat smo slišali vprašanje, ali lahko zaradi takega načina hlajenja pričakujemo v Krškem in širši okolici več megle ali celo večjo oblačnost. Po vsej

verjetnosti se to ne bo zgodilo, pravi odgovor, prav tako pa zagotavljajo, da dvig temperature rečne vode ne more vplivati na isto pri podtalnici na Krškem polju. Povezano s sistemom hlajenja pa je javnost zastavljala v zadnjem času še eno vprašanje. Hladilno vodo bo seveda treba čistiti, saj je Sava že vrsto let izredno onesnažena. V tovarni celuloze in papirja Djuro Salaj ta čas pospešeno gradijo čistilne naprave, ki bodo njen „delež“ pri onesnaževanju izredno zmanjšale. Po zagotovilih nuklearne elektrarne tega pri njih, vsaj do pričetka obratovanja čistilnih naprav v tovarni celuloze in papirja, ne bodo delali!

V času, ko elektrarno preizkušajo in jo še bodo, bo izpuščanje pare skozi varnostne ventile, povzročalo hrup. V času rednega obratovanja bo do tega prihajalo tako poredko, da je vsaka zaskrbljenost odveč. Nekaj hrupa bo tudi v času, ko bodo obratovale hladilne celice, pravijo pa, da nikakor ne bo večji, kot je pri naših termoelektarnah.

In kako bo z njeno »radioaktivnostjo«?

Atomi urana se ne cepijo samo v jederskem reaktorju, marveč tudi v naravi. Skoraj vsaka stvar v naravi vsebuje radioaktivne elemente. Meritve, ki so jih opravili strokovnjaki v okolju naše prve nuklearne elektrarne, povedo, da dobi vsak človek na leto v poprečju okoli 150 miliremov naravne radioaktivnosti. Med normalnim obratovanjem bo k temu naša prva nuklearna elektrarna „dodala“ še nekaj manj kot 1 milirem na leto.

Za konec!

Ob normalnem obratovanju nuklearna elektrarna za okolje ne more predstavljati nevarnosti. Za primere nepravilnega delovanja pa ima pripravljene tako tehnične kot druge ukrepe, da prepreči vsako prekomerno uhajanje radioaktivnosti v okolje. Kljub temu ima, kot vsak proizvodni objekt, poseben načrt, v katerem so navedene tudi vse „izredne“ možnosti nevarnosti in seveda določeni ukrepi, ki jih bo potrebno izvesti, da bi preprečili morebitne negativne posledice za okolje. Porok za varno obratovanje so tudi kadri, ki bodo vodili proizvodnje električne energije. Za njihovo pripravo so porabili veliko denarja, njihovo usposabljanje pa je potekalo v različnih institucijah in objektih, v tujini in doma.

ZIVKO SEBEK

DO Vekos Velenje

Odvoz smeti

Z razvojem mesta in okoliških naselij v občini Velenje vse bolj narašča potreba po organizirani komunalni oskrbi. Poskrbeti je potrebno za lep izgled javnih prometnih in zelenih površin ter zbirati in odvažati odpadke. V vedno več krajevnih skupnosti Velenje, da bi Komunalni center Velenje urejal ta vprašanja, kar pa delovna organizacija zaradi premajhne opremljenosti in preobsežnih zahtev ne more uresničevati. Ko poudarjajo, opravljajo to dejavnost še vedno zelo preprosto, brez uporabe sodobne tehnologije in delovnih sredstev. Težave pa imajo tudi zaradi pomanjkanja delavcev, saj je to delo v naši družbi vse premalo cenjeno.

Ena najbolj prizadetih in vztrajnih je krajevna skupnost Topolšica, katere delegati so o organiziranju zbiranja in odvoza odpadkov že nekajkrat spregovorili na skupščini občinske komunalne

skupnosti in se o tem tudi dogovorili z izvajalcem komunalne oskrbe v občini Velenje. Tega dogovora pa Komunalni center Velenje ni uspel uresničiti zaradi zakasnele dobave vozila „Smetar“, ki ga bodo dobili šele konec oktobra letos, na organiziran odvoz s kontejnerji, katerih ima delovna organizacija dovolj, pa predstavniki krajevne skupnosti Topolšica niso pristali. Tako bodo njihovi zahtevi lahko ugodili šele po dobavi novega vozila, saj imajo za odvoz smeti iz vseh mestnih krajevnih skupnosti na voljo le tri vozila.

Za trajnejšo razrešitev problematike na področju organiziranega zbiranja smeti in odvoza odpadkov ter za izboljšanje komunalnega standarda je potrebno spremeniti zastarel odlok, ki predpisuje obvezno zbiranje in odvoz smeti samo iz mestnih naselij ter pravočasno vključiti tudi potrebe izven mestnih krajevnih skupnosti.

Obvestilo potrošnikom toplotne energije

V mesecu avgustu in septembru je bilo na magistralnem vodu, ki napaja naselje Šalek II in Gorica, več okvar. Zaradi tega smo bili prisiljeni nekajkrat zaustaviti obratovanje tega cevovoda, kar je povzročilo motnje pri preskrbi s toplo vodo.

V večini primerov so reklamacije potrošnikov na tem področju glede plačila tople vode upravičene. Zato smo se odločili, da vsem potrošnikom tople vode na tem področju, ki jo plačujejo pavšalno, **ogrevanje tople vode za en mesec ne bomo zaračunali.**

V preteklem tednu so bile vse močno poškodovane cevi na tem cevovodu zamenjane, zato upamo, da bo v bodoče preskrba s toplotno energijo normalna.

Ker se bo kmalu pričela kurilna sezona, opozarjamo vse potrošnike toplotne energije še na naslednje:

- da pregledajo svoje interne instalacije in poskrbijo za morebitna popravila,
- da so vsa grelna telesa montirana ker bomo postopoma vzpostavili obratovalni tlak na omrežju in pričeli s primarno cirkulacijo,
- da poskrbijo za popravilo toplotnih postaj tisti potrošniki, katerih toplotne postaje niso v lasti DO Toplovod, oziroma tisti, ki z nami nimajo sklenjene ustrezne pogodbe o vzdrževanju.

Pred pričetkom ogrevanja bomo pregledali vse toplotne postaje in obratovalno neuporabljene ne bomo dali v pogon.

Potrošnike obveščamo, da se ogrevalna sezona prične po 1. oktobru 1981, ko povprečne dnevne temperature padejo pod 12 stopinj C (tri dni zaporedoma). Zagon traja en teden, prednost pa imajo vrtci, šole, zdravstveni dom, dom za varstvo odraslih... Ob tem času, dokler sistem v celoti ne deluje, bodo nastopale tudi občasne motnje pri preskrbi s toplotno energijo. Zaradi tega prosimo potrošnike za razumevanje.

Za vse nujne intervencije imamo organizirano stalno dežurno službo, ki jo lahko pokličete po telefonu 851-411 ali obvestite v DO Toplovod, Koroška cesta 3a.

VEKOS VELENJE

Delo DPM Topolšica

Veliko načrtov

Društvo prijateljev mladine Topolšica povezuje starše in druge krajanje naše KS na področju skrbi za otroke in z otroki v njihovem prostem času. Prosti čas naših otrok naj ne bo začetan do podrobnosti, vendar moramo misliti najin. Ustvarjalna dejavnost otroka v prostem času namreč pomaga k oblikovanju njegove osebnosti. Otrok ga preživi najprijetneje v družbi vrstnikov.

Naše delo temelji na programu, ki ga pripravimo vsako leto in ga odobri OZPM Velenje. Zadnja tri leta velja posebna pozornost delu s predšolskimi in šolskimi otroki v času počitnic. Določimo dneve in ure, ki se otroci zbirajo na znanim krajem. Na voljo imajo šotor, športne rekvizite, zabavne igre, knjige, papir in barvice. Občasno gredo tudi na krajši izlet. Tj de-

javnost vodijo v KS animatorji — študentje, ki se predhodno udeležijo namenskega seminarja. Tako se je počitnic še prijetneje spominjati.

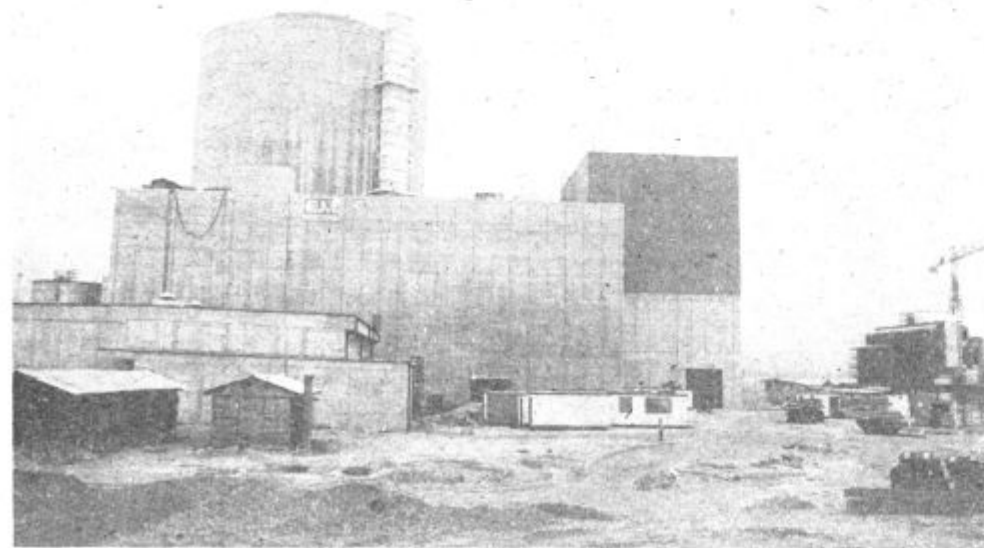
V želji, da mlada generacija ne pozabi dni naše revolucije, je v našem programu redno predviden tudi obisk obeležja iz NOB. Nazadnje smo obiskali Partizansko Pohorje. Nadvse veseli smo bili, da nas je spremljal tovariš Jože Pusovnik — Volan iz Soštanja, bорец Pohorskega bataljona. Sam je bil takrat ranjen in se njegovega poslednjega boja ni udeležil ter tako preživel.

Načrtov je veliko. Pritegnili bi radi čim več staršev, saj vemo, da otroci, ki niso bili vključeni v kakšno od organiziranih oblik varstva in prostega časa, tudi kasneje, kot odrasli, ne kažejo interesa za takšen način dela.

Hura, zmagale smo — se veselje dekleta.

Menih Majda

Gradbišče JE Krško lani jeseni

12. september praznik občine Mozirje

Franc Leskošek — Luka
častni občan

Zasluzeno priznanje Francu Leskošku — Luki

Sklepne slovesnosti ob 12. septembru, prazniku občine Mozirje, so bile na vrsti v soboto dopoldne. Najprej so v Mozirju odprli novo blagovnico Trgovske delovne organizacije Savinja, ki prebivalcem Mozirja in okolice veliko pomeni. Z njo so pridobili 1200 kvadratnih metrov neto prodajnih površin. V pritličju je sodobna samopostrežna trgovina, v prvem nadstropju so oddelki za tekstil, spominko in papirnico, v drugem pa salon pohištva s posebnim oddelkom za notranji dekor in šport. Na slovesnosti sta zbranim domačinom in gostom spregovorila direktor TDO Savinja Rudi Gabrovac in predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje Tone Vrhovnik, simbolični trak pa je prerezal dolgoletni direktor te delovne organizacije Vlado Lamut.

Takoj zatem je bila na vrsti svečana seja zborov skupščine občine Mozirje. Poleg delegatov so se seje udeležili še predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti in združenega dela občine Mozirje, delegacija pobratene občine Cajetina, predstavniki sosednjih občin, vodstev med-

občinskih družbenopolitičnih organizacij ter borci varnostne obveščevalne službe in 4. operativne cone.

Udeleženci so v svoji sredi najtopleje pozdravili prvega komandanta slovenskih partizanov Franca Leskoška-Luko, člana predsedstva ZKJ Andreja Marince, generalnega sekretarja predsedstva SFRJ Ivana Dolničarja, člana predsedstva SRS Toneta Boleta in partizanske komandante Mirka Jermana, Jožeta Štoka-Korotana, Milana Venišnika, Franca Štadlerja in druge. Posebej velja omeniti tudi predstavnike rudnika rjavega premoga iz Zenice, ki so pred nedavnim v Savinjskem gaju posadili omorike, tokrat pa so obljubili, da bodo za dreved predsevali še 88 lip.

Slavnostni govor je prebral predsednik skupščine občine Mozirje Hinko Čop. Orisal je NOB na območju Gornje Savinjske doline, njene dosežke v povojni izgradnji, pomen številnih delovnih zmag, ki jih delovni ljudje in občani mozirske občine slavijo ob svojem letošnjem prazniku in govor zaključil z

najpomembnejšimi razvojnimi smernicami. V kulturnem sporedu so nastopile pevke z Ljubnega ter mozirski osnovnošolci, posebna delegacija pa je položila venec k spomeniku žrtvam NOB pred stavbo občinske skupščine.

Najbolj slovesno je bilo seveda ob podelitvi letošnjih priznanj in nagrad občine Mozirje. Polna dvorana je navdušeno pozdravila imenovanje Franca Leskoška-Luke za častnega občana občine Mozirje. Priznanje in darilo so mu izročili predsednik SO Mozirje Hinko Čop in pionirja mozirske osemletke. Poleg tega so na seji podelili domicil odboru VOS za Savinjsko, Šaleško-mislinsko in Kozjansko okrožje. Plakete občine Mozirje so prejeli Edi Herman, Turistično društvo Ljubno in celjska postaja Gorske reševalne službe, denarne nagrade pa Vlado Matko, Milan Božič in Gasilsko društvo Gorica ob Dreti.

Po končani seji je slavnostni sprevod krenil na Savinjskega gaja kjer je bilo na vrsti množično zborovanje. V kulturnem sporedu so nastopili godba na pihala, združeni pevski zbori in recitatorji, številnim udeležencem pa je spregovoril Milan Venišnik.

Ob gaju je bilo resnično slovesno

Novo kulturno središče

Prejšnjo sredo so v Mozirju svečano odprli v celoti prenovljen kulturni dom, s katerim sta kraj in občina veliko pridobila. Ljubitelji kulture, domače pesmi in besede iz Mozirja in okolice so končno dobili primerne prostore za vadbo in nastope. Poleg tega so v domu našli svoj prostor še občinska knjižnica, tiskarna delavske univerze, krajevna skupnost Mozirje, občinska zveza rezervnih vojaških starešin, zveza kulturnih organizacij občine Mozirje in arhiv kulturne skupnosti. Vrsta dejavnikov torej, ki niso le krajevne, ampak občinskega pomena.

Posebej so v Mozirju veselili sodobnega in lepo urejenega razstavnega prostora, ki nudi možnosti za najrazličnejše razstave, ki so se jim morali doslej odpovedovati. Poleg tega bodo uredili še prostor za stalno razstavo narodopisne, kulturne in zgodovinske dediščine Gornje Savinjske doline. Z dokončno obnovo doma so se kulturnim dejavnostim v Mozirju in v občini zagotovo odprle nove obetavne

možnosti. O tem priča že kar prva razstava, ki so jo odprli obenem z domom in jo namenili Gornji Savinjski dolini v boju. Razstava je izredno pripravljena in vzbuja veliko zanimanja med številnimi

obiskovalci, predvsem pa pomeni izziv vsem prebivalcem Gornje Savinjske doline, da bi se pospešeno lotili zbiranja in ohranjanja gradiva o naši revoluciji, zlasti na področju mozirske občine.

Razstava je privabila resnično veliko število obiskovalcev

Izjemna pridobitev za kmetijstvo

Zgornjesavinjska kmetijska zadru- ga je prejšnji teden slavila pomembno delovno zmago. Ob osrednjem skladišču v Spodnji Rečici so v petek pripravili skromno slovesnost. Na svečani seji delavskega sveta so najzaslužnejšim delavcem in kmetovalcem podelili vrsto priznanj in odlikovanj, zatem pa so izročili namenu sodoben kmetijski strojni center, ki je za zadrugo in kmetovalce vsakor pridobitev izjemnega pomena.

Zametki združnih mehaničnih delavnic segajo 15 let nazaj, ko so na Rečici ustanovili manjšo popravilnico, ki je sprva služila zgolj vzdrževanju lastne kmetijske mehanizacije in vozil. Z razvojem združništva in posodabljanjem kmetij se je delavnica in njena dejavnost hitro širila in je kaj kmalu prerasla omejene prostorske možnosti. Potrebe so skokovito naraščale, saj se je število strojev na kmetijah v desetih letih povečalo vsaj trikratno. Pred desetimi leti je bilo v Gornji Savinjski dolini 270 traktorjev, danes jih je več kot 1000, pobiralnih prikolice je bilo 60, danes jih je 400, trosilnikov gnoja je bilo 45 in jih je danes 240, število motornih kosilnic je s 600 naraslo na 1100, poleg tega je v dolini 70 strojnih linij za pridelovanje silaže, zelo pa so na zadrugi posodobili lastno kmetijsko in storitveno dejavnost ter avtopark.

Vsem zahtevnim nalogam v dosedanjem objektu niso bili več kos in lotili so se gradnje novega strojnega središča, ki je seveda izjemnega pomena za družbeno in zasebno kmetijstvo. Občutno bodo

povečali zmogljivosti pri vzdrževanju in popravilih kmetijske mehanizacije in vozil, kar je seveda osnovna dejavnost. Poleg tega

bodo opravljali tehnične preglede, prodajali kmetijsko mehanizacijo in kupcem pomagali z najnovejšimi strokovnimi nasveti.

Trak je prerezal predsednik delavskega sveta Slavko Britovšek

Bogatejši za strelišče

Med prireditve ob letošnjem prazniku občine Mozirje je sodila tudi otvoritev novega sodobnega strelišča za streljanje na glinaste golobe. To delovno zmago so slavili člani lovske družine Dreta iz Nazarij. Strelišče so zgradili na Zgornjih Pobrežjih in so zanj namenili le 30.000 dinarjev, sem seveda niso

všteti izdatki za stroje, velja pa poudariti, da so lovci pri gradnji opravili kar 600 prostovoljnih delovnih ur. Na strelišču so na voljo trije stroji in pet stojšč.

Ob otvoritvi so pripravili tudi tekmovanje v streljanju na glinaste golobe, ki se ga je udeležilo 60 strelcev iz vse celjske regije. V tekmovanju za pokal

skupščine občine Mozirje je bila med domačimi ekipami najboljša Lovska družina Mozirje, pred prvo in drugo ekipo Lovske družine Luče. Ekipno so bili v skupni uvrstitvi najboljši lovci iz Škal, med posamezniki pa je slavil Urankar iz Braslovč. V tekmovanju na izpadanje se je najbolj izkazal Zupan iz Podsrede.

J. P.

KS Škale

Obnavljajo šolo

Škale so bile pred mnogimi leti pomembno središče v naši dolini in imeli so tudi precej veliko osnovno šolo. Tudi še po vojni so šolo obiskovali številni učenci, z leti pa jih je bilo vedno manj. Tako so uvajali kombinirane oddelke. Zadnjih nekaj let pa je število učencev ponovno poraslo. V Škalah se je namreč naselilo precej novih krajanov. Vse pa kaže, da bo število učencev na podružnični osnovni šoli naraščalo tudi v prihodnje.

Na šoli v Škalah so se preteklo šolsko leto srečevali s številnimi težavami, saj šola ves čas obstoja še ni bila obnovljena. Bila pa je tudi slabo vzdrževana. Med počitnicami pa so opravili najbolj nujna popravila. Rudnik lignita Velenje je iz sredstev za rudarske škode prispeval okoli 850.000 dinarjev za popravilo strehe z napušč, žlebov in strelovoda. S tem denarjem so napeljali vodo v učilnice ter obnovili sanitarije. Šola je prispevala denar za popravilo stavbenega pohištva, saj so se okna in vrata že zelo težko odpirala in zapirala ter, za obnovo tal na hodniku v prvem nadstropju. Dobili so tudi telefon. V načrtu pa je še beljenje šolskih prostorov ter fasade.

Krajevna skupnost je prispevala denar za obnovo električnih inštalacij, kupili pa so še nova svetila. Velikega pomena pa je tudi trofazni tok, ki so ga v šolo napeljali pred nedavnim. Za vsa ta dela, ki so jih opravili na osnovni šoli v Škalah, so porabili okoli 1.1 milijona dinarjev.

Kot poudarja vodja šole Pavla Lipnik, pa so šolo obnovo rešili težave le za kakšni dve leti. Jasn je, da bo število učencev v prihodnje naraščalo, v šoli pa imajo samo tri učilnice. Letos so izpraznili pisarno in jo spremenili v razred. To pa je seveda začasna rešitev, saj imajo v tretjem razredu le osem učencev. To pa je prav gotovo zadnji tako majhen razred.

Prav tako nimajo primernega stanovanja za učitelje oziroma za čistilke. Pa tudi kuhinja je v neprimernih prostorih. Otrokom tako lahko nudijo le malico, čeprav so potrebe po kosilu, ki naj bi ga imeli učenci v šoli, čedalje večje. Vedno več mater njihovih učencev je zaposlenih in dobijo otroci tako kosilo šele pozno popoldne, ko ga pripravijo matere, ki se vrnejo z dela. Njihova velika želja je, da bi uredili vsaj razdelilno kuhinjo, vendar pa se ob tem pojavlja vprašanje, od kod bi vozili kosila. S težavami se bodo srečevali že v primeru, če bodo v Škalah uknili kuhinjo, saj bo potem preskrba za malice otežkočena.

V letošnjem letu imajo na osnovni šoli v Škalah 71 učencev. Vsi oddelki so samostojni, sem pa prihajajo otroci iz Škal in Hrastovca, letos pa še iz Cirkovce in celo iz Završ, saj v Cirkovcih nimajo četrtega razreda.

Učiteljice, ki poučujejo na tej šoli, si prizadevajo, da bi poleg rednega dela, ki je predpisano z učnim programom, otroke pritegnile tudi v razne interesne dejavnosti. »Prizadevamo si, da bi sleherni naš učenec sodeloval pri tisti dejavnosti, ki ga najbolj zanima in prav zato imamo na šoli številne krožke, poleg tega pa pripravljamo še občasne akcije,« je pripovedovala Elica Rednak, ki je bila v preteklem šolskem letu zadovoljna.

žena za to področje. Tako kot lani bodo tudi letos imeli na šoli planinski, telovadni ter morda tudi šahovski krožek. Dobro je obiskati še krožek ročnih del, ponovno pa želijo na šoli oživetiti tudi pevski zbor, ki je bil pred leti nadvse uspešen. Tako v preteklih letih bodo učenci sodelovali pri tekmovanju Vesele šole ter pripravljali razne druge akcije. Lani so bili zelo uspešni v zbiralnih akcijah. Aktivni pa so tudi kot mladi člani Rdečega križa.

Podružnična osnovna šola v Škalah je polna mladostnega živčava. Tako učenci kot učiteljice so veseli, da so z novim šolskim letom tudi oni v bolj urejeni šoli. Prav nič jih ne moti, da je težav še veliko. To so nedvomno potrdili tudi učenci tretjega razreda, ki so se v času našega obiska pripravljali na uro telovadbe. Imeli so jo seveda, vreme je bilo namreč slabo, kar na hodniku. Pa so bili vseeno zelo zadovoljni. Morda celo bolj kot tisti, ki se med poukom sprostitjo in krepijo svoje telo v sodobni telovadnici. Mnogo bolj pa moti učiteljice, ki poznajo sodobne šole, ki vedo, kako naj bi potekal pouk, vedo pa tudi, da tega v zasjareli šoli, ne morejo organizirati. O kakšnem prehodu na celodnevno izobraževanje ne morejo govoriti.

Mira Zakošek

Število otrok v podružnični šoli v Škalah vsako leto narašča

Šaleška alpinistična odprava (2)

Pamir — ledeno srce Azije

Z vlakom do Moskve

Da, potovanje smo res začeli z vlakom. Vožnja je trajala kar dva dni in pol. Poslovneži so se čudili in spraševali, zakaj ne potujemo z letalom. Z njim traja potovanje le dobre štiri ure. „Fantje, kaj ne veste, da je letalo vidno dražje? Pa naša prtlja-

Piše: Peter Ficko

ga? Za celo goro je je! Tako smo jim odgovarjali. Navsezadnje pa je vožnja z vlakom mnogo zanimivejša, človek več doživi. O tem smo se kmalu tudi lahko prepričali.

Odprava je štela trinajst mož. Iz Velenja do Zidanega mosta je večino prepeljal Stane z landroverjem Gorske reševalne službe iz Celja. Bili smo razigrani kot pretežno vsak potnik. Skrbela nas je le obilna prtljaga. Redko kdo izmed nas je kdaj šel na pot s tolikšno. Vsakdo je imel vsaj dvojce: velik ekspedicijski nahrbtnik in vrečasto potovalko, teža okrog štirideset kilogramov. Oblačila, razna plezalna oprema, hrana. Ko smo spravili v vagon naše „cule“, smo se odahnil.

Prišel je čas slovesa od prijateljev in znancev, ki so nas pospremili. Ob tem trenutku je za hip minila naša zgovornost in šegavost. Se Jaka, ki je vse prekašal v živahnosti, je umolknil. Vsi smo bili enakih misli. Kako bo — ali se bo naša nevarna rajža v daljni svet, na strme in zahtevne gore, srečno končala?

Bomo še videli svojo drago, domovino? To so neizrečene misli alpinista, ob takšnih priložnostih. Pomahali smo si, vlak je potegnil, blesk oči odmikajočih se prijateljev nam je mnogo povedal.

Kmalu smo bili spet razigrani. V Zagrebu sta se nam pridružila Vladimir Preradović, in Branko Mesarič, himalajec s katerima smo se že skoraj vsi poznali z gora. Čas smo si krajšali na različne načine. Eni so igrali tarok, drugi so se pogovarjali o vsem mogočem. Tretji pa so pozorno motrili skozi okno mimo bežeče pokrajine. V prvem delu poti do našega glavnega mesta sprva mokrotni svet, s prevladujočimi travniki in listnatimi gozdovi, le tu in tam polja. V bližini Siska industrijski objekti, plinovod in rafinerija. Večkrat se pokaže avtocesta Ljubljana—Beograd, kjer neprestano brzijo avtomobili. Glej! Po stranski cesti dva vozova Romov. Za enim koraca medved na dolgi verigi. Ob novih in sodobnih domovih še redke črklave panonske idilike. Majhne hiše, krite s slamo mlaka z gosmi in vodnjak na vago. V drugem delu poti do naše prestolnice obsežna intenzivno obdelana polja korenje, sončnic, med katerimi rumenijo strnišča ravnokar požete pšenice. Kdor je tod potoval pred leti — tega ni videl, resnično je bil na področju kmetijstva storjen korak naprej. To so bile zadnje podobe iz domovine.

Beograd. Kot vedno zvečer je bil na železniški postaji našega glavnega mesta velik vrvež. Po dolgem poizvedovanju smo končno le našli naš vlak za Moskvo. Pred vagonoma nas je sprejela prijazna stewardesa, priletna ženica, ki je takoj dobila ime: Babuška. Razmestila nas je po kupejih. Ko se je sovjetski vlak premaknil, je pridna Babuška že hitela in nam stregla z gruzinskim čajem. Dušan, ki je bil že večkrat v Sovjetski zvezi, me je opozoril: „Peter, zdaj pa ne bo naše obredne tekočine — kave! Moral se boš navaditi na sladkani čaj.“ Res, sprva sem težko prenašal to osladno tekočino. Toda prisiljen sem bil; počasi sem se navadil nanjo. Kdo bi si mislil? Zanimivo!

Zdelo se nam je, da je vožnja do Subotice naenkrat minila. Trkanje, nato „zdravo fantje“, zelo prijazno, nasmejeno. Vstopili so le obmejni miličniki, pregledali potne liste, zaželeli srečno pot ter odšli.

Z radovednostjo smo kmalu za tem pričakali na prvi sosednji železniški postaji madžarske obmejne organe. Nenavadno se nam je zdelo, da so vlak obstopili li vojaki z brzostrelkami. Ker smo bili tranzitni potniki, so miličniki preverjali le našo identiteto. Posebej so „pretehtali“ mene. Sumljiv se jim je zdel očitno moj priimek, ki je madžarski. Prelistavali so debelo knjigo sumljivih oseb. Ker je to trajalo precej časa, sem Madžarom medtem razlagal zgodovino Slovencev, da imamo poleg madžarskih, še italijanske in nemške priimke. Takšna je pač usoda majhnega naroda. Kazalo je, da je Babuška, s katero sva se že dobro razumela, hotela zaključiti to početje madžarskih obmejnih organov.

(Se nadaljuje)

Planinsko društvo Velenje

V Sloveniji že 100.000 planincev

Naša družba postavlja šolam nalogo, ki jih morajo v svojih vzgojno izobraževalnih načrtih uresničiti. Med drugimi so zelo pomembne tiste, ki bodo pomagale vzgojiti bodoče samoupravitelje, da bodo imeli pravičen odnos do soljudi, do dela, družbene imovine, sredstev in da bodo ljubili svojo domovino. Iz njih naj bi prišli vsestransko razgledani mladi ljudje, ki bodo znali ceniti kulturne dobrine naše preteklosti in sedanjosti, ki bodo ponosni, da pripadajo širši socialistični skupnosti in ki bodo seznanjeni s pridobitvami NOB in junastvi naših narodov v boju s sovražniki domovine. Vse to pomagajo razvijati šole s svojimi rednimi in razširjenimi programi, ki zadovoljujejo širše interese učencev, dijakov in mladine. Prav zato je zdaj ob začetku šolskega leta pomembno, katerim interesom bodo pionirski mladinci in njihovi starši dali prednost. Prav gotovo tistim, ki bodo poglabljali in razširjali znanje pridobljeno v šoli in tistim, ki bodo rekreativno vplivali na počutje in delovno sposobnost skozi vse šolsko leto.

Učence ali dijake se bo odločil predvsem za tisto obliko interesnih dejavnosti, ki bodo bogatili njegovo samozavest in sposobnosti. Vsem našim osnovnim in srednjim šolam je že uspelo razviti interese dejavnosti do take mere, da pomagajo mladim ljudem celo v usmerjanju v poklice in jim omogočajo da zdravo in kulturno

preživijo prosti čas. Gotovo bodo pri odločitvi mladih za interesne dejavnosti sodelovali kot svetovalci tudi starši. Nekatere šole so zbrale prijave za izvenšolske dejavnosti že ob koncu prejšnjega šolskega leta, druge pa prav v teh dneh ugotavljajo interese učencev in dijakov. Ti naj se odločijo za eno ali dve interesni dejavnosti, ki jih najbolj veselita, kjer bodo dosegali najboljše uspehe glede na možnosti, sposobnosti in voljo, ki jo pokažejo.

Ena od možnosti je, da se vključite v vrste planincev, ki jih ima Slovenija že okrog 100.000. Na vsaki šoli so ŠSD organizirala planinske krožke, ki so mladinska sekcija matičnega PD. Če hočemo, da bodo imeli mladi pravilen odnos do narave, njenih lepot in našega naravnega bogastva, jih moramo na to pripraviti, vzgojiti. Zato jim svetujemo, da postanejo — planinci.

Planinska društva organizirajo zimske in letne planinske šole za mlade, šole za mladinske planinske vodnike, pripravljajo izlete, predavanja z diapozitivi, razpisujejo nagrade za najbolje napisan stih o prehojeni poti, najboljši fotografski posnetek s planinskih poti. Planinske šole pripomorejo, da pridobivajo mladi vse tiste lastnosti planincev, ki jih zahteva Časni kodeks slovenskega planinstva.

Planinske šole hočejo vzgojiti in izobraziti planince tako, da bi bila njihova pota čimbolj varna in doživljanja narave čim lepša. Lepot ima-

mo v našem gorskem svetu dovolj — treba jih je videti, treba jih je znati občudovati. Da bodo mladi kos nalogam, ki jih zahteva narava, si morajo prizadevati, da jih spoznajo. Najprej bodo spoznavali in spoznali domače okolje — hribe in nato stopnjevali zahtevnost pohodov. Prav tej zadnji zahtevi morajo zadostiti programi izletov šolarjev, ki jih planinci oziroma mentorji v šolah pravzaprav pripravljajo. Ne bi bilo slabo, če bi mladi planinci dobili programe izletov za vse leto (datum, cilj, odhod ob uri, nadmorska višina, vodja izleta, približna ura povratka, način potovanja). Tako bi tudi starši vedeli na kakšno planinsko pot bo njihov otrok odšel med šolskim letom. Če je ob prijavi v planinske vrste vprašanje planinska oprema, je to najmanjša težava. Manj zahtevne, začetne poti se da prehoditi brez težav tudi v vsakodnevni obutvi in oblačilu. S pridnim delom v šoli pa si lahko zasluži še pravo planinsko opremo. Gotovo ni starša, ki bi odrekal tako nagrado otroku za odličen uspeh.

Planinska društva upajo na povečanje članstva prav zdaj ob začetku šolskega leta, zdaj ko se mladi odločajo kaj bodo počeli ob prostem času. Če se bodo odločili, da bo to planinarjenje, bodo tega seveda najbolj veseli člani planinskih društev, ki jim bodo vedno pripravili pomagati in svetovati.

J. Hočevnar

Prispevki mladih dopisnikov

Moje sončno in senčno poletje

29. junija smo se predstavniki Velenjskih šol zbrali pred šolo Antona Askercarja, kjer nas je čakal kombi za slovenski tabor »Sutjeska 81«, ki ga je organiziralo Društvo prijateljev mladine Slovenije. Slovenijo smo predstavljali pionirji iz občine Velenje. Vsi smo bili polni pričakovanj in s temi pričakovanji smo prispeli v Novo mesto pred internat Majde Silc, kjer smo preživeli 14 res lepih dni. Tam so bili že pionirji iz ostalih republik in avtonomnih pokrajin. Vodja tabora nas je razdelil po sobah. Imeli smo dve uri časa, da smo se seznanili s sostanovci. Po kosilu smo ostali v jedilnici, kjer smo zvedeli za red v internatu, razdelili so nas po četah, ki so imele imena partizanskih čet, ki so se borile okoli Novega mesta. Na dvorišču so nam pokazali zborni mesto vseh petih čet ter nas seznanili z vzgojitelji.

V začetku smo se vsi skupaj čudno gledali, potem pa smo postali dobri prijatelji. Dan, ki smo ga preživeli v taboru, je potekal nekako takole: Zjutraj, ko je zazvonil zvonec, smo se postavili v zbor in potem smo šli s tovarštem Vanetom na igrišče, kjer smo telovadili. Seveda nam telovadba ni bila preveč všeč, vendar smo se kar navadili. Nato smo imeli pospravljanje sob in umivanje. S prijateljico Evi, ki je bila z menoj v sobi, sva si prizadevali, da bi dobili čim boljšo oceno iz pospravljanja. Sledil je zbor z dviganjem zastave in branje programa dela za dan. Zastavo je dvigal in spuščal najzgovornejši pionir iz dežurne čete. Po zajtrku smo imeli dopoldanske dejavnosti. Dekleta smo igrale rokomet, fantje pa nogomet. Čas je

hitro minil in šli smo v zbor, potem pa na kosilo. Po kosilu smo bili 2 uri v sobah in v tem času je morala biti tišina. Ob 15. uri smo se spet zbrali na igrišču in nadaljevali s tekmovalni. Pred večerjo smo spuščali zastavo ter peli himno tabora: »Druže Tito, mi ti se knemo...«

Vsak večer smo imeli ples, ki je odpadel le, če smo bili na daljšem izletu. Ta urnik je veljal, če smo ostali v domu. Bili smo na mnogih izletih: v Postojnski jami, Ljubljani, Kočevskem rogu, pri brigadirjih v Suhi Krapi in tabornikih v Ilirski Bistrici, trikrat v Čateških in enkrat v Dolenjskih toplicah. Obiskali smo tudi tovarno zdravil Krka in tovarno tekstila Novoteks, ki sta obe v Novem mestu. Povsod so nas prijazno sprejeli. Najtežje je bilo slovo. Kar prehitro je minilo 14 dni mojih počitnic.

Mira Ostrovrtnik 7. b,
Karel Destovnik-Kajuh, SoštanjZ dobro voljo
se
daleč pride

Tega dne sem se zelo veselil. Zakaj tudi ne? Saj smo se, naša družina in sosedje, odpravljali v hribe. Ker gradimo novo hišo, smo se odločili za Golte.

Urni kazalci so že kazali 7.15, a mi smo se še spravljali. „Pohitite vendar!“ sem tečnarija. „Kje je moja denarnica?“ se je oglašila mama, ki je prišla iz kuhinje.

Končno. Pobrali smo nahrbtnike in se komaj zrinili v avtobus. Z njim smo se pripeljali do Mozirja. Vsem so obrazji zarezali od veselja. Vreme je bilo lepo in sonce se je že smejalo na jasnem nebu. A kaj, ko ni bilo avtobusa, ki nas bi odpeljal do gondole. „Ti si kriv!“ je očitala mama očetu, ki je slonel na avtu. Torej ne bo z avtobusom ničesar. Kaj potem! Šli bomo peš. Saj smo tudi morali. Minilo je nekaj časa, preden smo prišli do gondole. Morali smo se oddahniti.

Takrat pa priteče prijatelj, ki je hodil z nami, z novico, da je gondola, naše edino upanje, odpeljala pred petimi minutami.

„Danes pa res nimamo sreče“, reče brat. Z žalostnimi obrazi smo se odpravili peš do vrha. Ni bilo tako hudo. Z dobro voljo se daleč pride. Kakor se je pa pokazalo na vrhu, le nismo bili tako utrujeni. Saj smo se odločili, da bomo pot nadaljevali do Smrekovca in naprej do Soštanjja.

Vesna Preložnik, 8. b
O. S. Bratov Letonje
Smartno ob PakiMARJAN
BREGAR

ILIR SE VRAČA

17. Ken je odnesel zdravo kožo. Kopje je švistnilo mimo njegovega vratu v z mahom obraslo dno. Besno ga je Ken izdrl in trenutek zatem stal pred Keltom kot bronast kip. Kot jezni grški bog.

»Ribo sem cilj! Zares, kaže, da sva lovila isto ribo...« se je ritenski umikal pred njim Kelt in pomenljivo ponovil: »Isto ribo!«

Sele ta hip je Ken spoznal, kdo stoji pred njim. Plemič, ki je tisto noč pred knežjo posteljo zahteval, naj Kena primejo.

Ken se je ozrl v Anesto. Njen pogled ga je odvrnil od tujca, ki se je jedro izgubil v grmovju. Hip zatem je bilo slišati oddaljujoči se topot njegovega konja ob reki.

»Kdo je to?« je vprašal Ken.

»Udurik! Močni mož v Gradišču. Moj daljni sorodnik in knezov naslednik...«

Anesta je povesila pogled.

»Pretkan, brezobziren in — ljubosumen!« je dodala s tihim glasom. Njen obraz je spretetela v temna senca. Nič več ni bila deklica pri devetnajstih. Bila je spet knežnja z Gradišča.

Zadržana, zrela, nedosegljiva...

»Hvala ti, Ken! Zapestnica je najlepša in meni najdražja, kar sem jih kdaj imela!« je rekla in dolgo motrila zapestnico na roki. Ken je slutil bitko, ki jo je bojevala v sebi.

Vedel je, da z gibko mislijo vrta v prihodnost, v usodo njenega mladega čustva. Dolgo jo je pustil tako, nato jo je nežno ujel za roko.

»Kdaj...?«

»Ni mogel izreči do konca. V grlu ga je stiskalo.«

»Pridi ob prazniku!« je dejala kratko in poklicala vranca.

Zavrneta se je v sedlo. Kot se pravi knežinj spodobi, in izginila kot prikazen.

Koledar

Petek, 18. septembra — IRENA
Sobota, 19. septembra — SUZANA
Nedelja, 20. septembra — SVETLANA
Ponedeljek, 21. septembra — MA-
TEJ
Torek, 22. septembra — MAVRI-
CIJ
Sreda, 23. septembra — SLAVOJ-
KO
Četrtek, 24. septembra — NADA

Mali oglasi

VELIKO SOBO s souporabo
kopalnice in kuhinje oddam za
dalj časa tistemu, ki mi posodi
večjo vsoto denarja. Pismene po-
nudbe pošljite na naslov: uprava
Našega časa, Foitova 10, p. p. 89
63320 Velenje, pod šifro »TA-
KOJ«

PRODAM HARMONIKO
WELTMEISTER — 80 basov.
Telefon 852-528.

PRODAM ZASTAVO 101
NEREGISTRIRANO. Jurij Ma-
rinšek. Cankarjeva 18, Šoštanj.

KOMPLET PRIKOLICO
IMV 450, 5 ležišč, tri leta staro
menjam za IMV 305 in doplačilo.
Rugani, Cankarjeva 2B, Velenje.

PRODAM ČELOTNOKO-
VJE ZA KMEČKI ŠTEDILNIK
v zelo dobrem stanju po zelo
ugodni ceni. Naslov v uredništvu.

UGODNO PRODAM R-4, le-
tnik 1978, prevoženih 58000 km.
Telefon 852-943.

UGODNO PRODAM ŠI-
VALNI STROJ »LUCZNIK«.
Tel. 852-588.

KARAMBOLIRANO KATR-
CO LETNIK 1976 PRODAM.
Janko Lobnik, Laze 16/D, Vele-
nje.

PRODAM KOMPLET
OPREMO ZA DNEVNO SOBO.
Telefon 851-579.

UGODNO PRODAM STA-
RO HIŠO V RAZBORCI PRI
MISLINJI. Primerno za gradnjo
vikenda. Telefon 063-851-034
popoldne.

UGODNO PRODAM KUHI-
NJO. Telefon 850-794.

UGODNO PRODAM OPRE-
MO ZA STEKLARSKO DELA-
VNICO. Ruža Rajc, Veljka Vla-
hoviča 49, Velenje.

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE-
NEM DOMU VELENJE

Petek, 18. septembra — dr. Blat-
nik (dnevni), dr. Žičkar (nočni)
Sobota, 19. septembra — dr.
Prenc (dežurni), dr. Pustavrh (po-
možni)
Nedelja, 20. septembra — dr.
Prenc (dežurni), dr. Pustavrh (po-
možni)
Ponedeljek, 21. septembra — dr.
Blatnik (dnevni), dr. Grošelj
(nočni)

ZOBOZDRAVNIKI V
ZDRAVSTVENEM DOMU VE-
LENJE

Sobota, 19. septembra — dr. Iva-
na Jevšek, Kidričeva 17, Velenje
Nedelja, 20. septembra — dr. Iva-
na Jevšek, Kidričeva 17, Velenje

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE-
NEM DOMU ŠOŠTANJ

Petek, 18. septembra — dr. Lazar.
Sobota, 19. septembra — dr. La-
zar
Nedelja, 20. septembra — dr. La-
zar
Ponedeljek, 21. septembra — dr.
Menih
Torek, 22. septembra — dr. Menih
Sreda, 23. septembra — dr. Pir-
tovšek
Četrtek, 24. septembra — dr.
Pirtovšek

VETERINARJI V VETERI-
NARSKI POSTAJI VELENJE —
SEDEŽ ŠOŠTANJ

Od petka, 18. septembra do četr-
ka, 24. septembra — Franc
Blatnik, dipl. vet. Velenje, Pre-
šernova 22/E — 852-253.

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

POROKE:

Branko Slivar, roj. 1954, elek-
tričar iz Velenja in Tatjana Pen-
šek, roj. 1952, dipl. psiholog iz
Velenja

SMRTI:

Kristina Kovač, gospodinja iz
Velenja, Kersnikova 4, stara 76 let
Muhamed Hasić, natarar iz Golu-
boviča, star 23 let.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ

Poroke:

Milan Petek, roj. 1942, obrtnik,
Strmeca 6/a, Laško in Ana Petek,
roj. 1942, čistilka, Valentiničeva
16, Laško; Vincenc Špegelj, roj.
1951, delavec, Kajuhova c. 5,
Šoštanj in Zvonka Plešnik, roj.
1961, prodajalka, Topolšica 23;
Ivan Tajnik, roj. 1956, skupino-
vodja, Ravne 18, in Alanka Švarc,
konfektionarka, Ravne 162.

Umrli:

Irma Pošepnj, druž. upokojen-
ka, Dobriša vas 3/b, stara 88 let
Pavel Ungar, kmet, Polene pri
Slov. Konjicah 4, star 69 let

Kino

REDNI KINO VELENJE

18. 9. 1981 — petek ob 18. 20.
uri: MOČ 10. NAVARONE an-
gleški vojni film.

19. in 20. 9. 1981 — sobota in
nedelja ob 18. in 20. uri: PEST
MRZNJE — Hongkongski, ak-
cijski (Bruce Lee)

20. 9. 1981 — nedelja ob 16. uri
— otroška matineja: SNE-
GULJČICA — Walt Disney —
risanka.

21. in 22. 9. 1981 — ponedeljek
in torek ob 18. in 20. uri: — SU-
PER BABY — zahodno —
nemški avanturistični.

23. 9. 1981 — sreda ob 18. in 20.
uri: NORMA RAE — am. soci-
alna drama.

24. in 25. 9. 1981 — četrtek in
petek ob 18. in 20. uri: VELIKA
PRVA DIVIZIJA — ameriški vojni
film.

25. 9. 1981 — petek ob 10. uri:
KAMNITI CVET — pravljica.

KINO DOM KULTURE VELE-
NJE

20. 9. 1981 — nedelja ob 10. uri:
SNEGULJČICA

VINSKA TRGATEV

Velenje, 26. septembra 1981

RDEČA DVORANA

Sodelujejo:

vinski šrauf — VINKO ŠIMEK, narodno zabavni
ansambel ŠIK, kvintet FLAMINGO, godci domačih
viž, birt, viničarke, viničarji.

trgova delovna organizacija — mozirje p. o.

SAVINJA

Trgova delovna organizacija Mozirje

ODPRILI SMO NOVO BLAGOVNICO V MOZIRJU

V treh nadstropjih vam nudimo bogato izbiro raznovrstnega
blaga.

PRIDITE — ZADOVOLJNI BOSTE!

TOZD osnovna šola Gustav Šilih
Komisija za delovna razmerja VIZ Velenje

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

KUCHARICE

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom. Zahteva se
poklicna gostinska šola, zaželeno pa je, da ima kandidatka
delovne izkušnje v slaščičarstvu.

Kandidati naj pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev
pošljejo na naslov: VIZ Velenje, TOZD osnovna šola Gustav
Šilih, Velenje, Vodnikova 3, z oznako: „komisiji za delovna
razmerja“.

Rok za prijavo je 15 dni po objavi, rok za obvestilo kandida-
tom pa takoj po preteku roka za prijavo.

21. 9. 1981 — ponedeljek ob 20.
uri: NORMA RAE.

FILMSKO GLEDALIŠČE VE-
LENJE

V četrtek, 24. 9. 1981 predstava
odpade

KINO ŠOŠTANJ

19. 9. 1981 — sobota ob 15.30:
SNEGULJČICA — otroška ma-
tineja.

19. 9. 1981 — ob 19.30: DOBRE
NOVICE — italijanski film

20. 9. 1981 — nedelja ob 17.30 in
19.30: OTOK PIRATOV —
ameriški pustolovski

21. 9. 1981 — ponedeljek ob
19.30: PEST MRZNJE — Hong-
konški akcijski (Bruce Lee)

23. 9. 1981 — sreda ob 19.30:
SUPER BABY — zahodno
nemški avanturistični

REK VELENJE
DO AVTOPARK

Koroška 64, Velenje

PRIPRAVLJA

celovito ponudbo, ki bo kmalu na razpolago:
— pranje vozil;
— tehnični pregledi in ureditev dokumentacije;
— pooblaščen servisiranje vozil „CZ“.

OPRAVLJA PA ŽE

vsa vzdrževalna in servisna dela — kleparstvo, ličarstvo, avto-
elektrika. Vozila sprejemamo dopoldan in popoldan.

VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE

VPIS OTROK V PRVI RAZRED OSNOVNE ŠOLE

Starše in oskrbnike šoloobveznih otrok obveščamo, da bomo
prihodnji teden vpisovali v prvi razred osnovne šole otroke,
ki so bili rojeni v času od 1. marca 1975 do 29. februarja
1976, pogojno pa tudi otroke, rojene v času od 1. marca 1976
do 31. avgusta 1976.

Vas in vašega otroka pričakujemo na šoli 22., 23. ali 24. sep-
tembra 1981 (to je v torek, sredo ali četrtek), vsakokrat od 9.
do 11. in od 15. do 17. ure.

Prosimo vas, da preberete tudi lepake, ki bodo vabili k vpisu
otrok in da se skupaj z otrokom oglasite na šoli, ki je naj-
bližja vašemu stanovanju. S seboj prinesite otrokov izpisek
iz rojstne matične knjige.

Rudnik lignita Velenje

n. sol. o., Velenje

Rudarsko elektroenergetski
kombinat Velenje

Rudnik lignita Velenje
Kadrovskosplošni sektor

Komisija za delovna razmerja pri DS DSSS

OBJAVLJA

delá in naloge

TEHNIČNI RISAR

dela in naloge so za določen čas — nadomeščanje delavke na
porodniškem dopustu

Pogoji: — končana šola za tehnične risarje

Kandidati naj vložijo pismene prijave z ustrežno dokumenta-
cijo v 15 dneh od dneva objave na naslov: Kadrovska služba
DO RLV, Prešernova 5, Velenje.

Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni
po preteku objave.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta

ALEKSANDRA
GOLOBA

se zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in nam
izrekli tolažilne besede.

Žalujoči: žena, otroci z družinami in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob tragični, mnogo prerani in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža,
očka, sina, brata, zeta in strica

FRANCA MIKLAVŽINE

iz Raven pri Šoštanju

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste nam stali ob strani,
z nami sočustvovali in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala tudi govornikom za njihove tolažilne besede.

Posebej pa se zahvaljujemo duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Olga, sin Damijan, hčerka Suzanca ter vsi Pocovi in Levarjevi.

MILIGOJ JARNOVIČ

ga športnika in telovadca želja za
strokovno izobrazbo vodila v
Beograd, kjer je izpopolnjeval
znanje telesne vzgoje. Služboval
je na gimnaziji v Zaječaru in na
Krku, kjer je vrsto let drugoval s
pokojnim akademskim slikarjem
Zoranom Didkom, s katerim sta
bila vseskozi prijatelja, kar je
tudi pogojevalo, da je pokojni
Jarnovič postal vnet ljubitelj
likovne umetnosti in kot
dolgoletni obiskovalec likovnih
razstav tudi velik poznavalec
umetniških del. Po osvoboditvi
je najprej služboval na gimnaziji
v Črnomlju, od koder je leta
1946. prišel na nižjo gimnazijo v
Šoštanj. Na nižji gimnaziji, ki
so jo kasneje ukinili in ustano-
vili osnovno šolo Karla Destov-
nika-Kajuh, je poučeval 20 let
telesno vzgojo in po potrebi tudi
druge predmete. Z učenci je
dosegal nadpovprečne uspehe na
raznih športnih tekmovanjih.
Hkrati je ves čas naumorno
deleval kot odbornik in vadiatelj
v šoštanjskem telesnovzgojnem
društvu Partizan. Kot prvi je v
Šoštanju seznanil mladino z
rokometno igro in bil mladini
dolga leta mentor, kar se je
vsekakor odražalo pri velikih
uspehih šoštanjskih rokome-

tašev, za kar je prejel tudi pose-
bno priznanje Rokometne zveze
Slovenije. Njegovo vitrino so
krasila tudi priznanja občinske in
republiške zveze za telesno
kulturo, priznanje Partizana
Slovenije in Jugoslavije ter
najvišje občinsko priznanje
Kajuhova nagrada in Bloudkova
plaketa, ki jo je prejel za svoje
življenjsko delo leta 1971.

Vsekakor velja poudariti tudi to,
da je vsa leta po osvoboditvi
izredno aktivno sodeloval pri
izvedbi Titove štafete in bil tudi
dolgoletni mentor podmladka
Rdečega križa.

V. Kojc

Po daljši in težki bolezni je 1.
septembra, na prvi šolski dan
umrl daleč naokrog znani
prosvetni delavec, učitelj telesne
vzgoje in družbeni delavec Mili-
goj Jarnovič iz Šoštanja.

Rodil se je 29. avgusta 1903. le-
ta v ugledni in napredni družini v
Dramljah pri Sentjurju. Že v
rani mladosti je izgubil starše,
vendar je kljub temu z vztrajno
voljo in ljubeznijo do učiteljske-
ga poklica končal učiteljske v
Mariboru. Pred vojašino je
služboval v Velikih Dolencih in
nato še v Vučji Gomili v
Pomurju. Od tu ga je kot vnete-

TRGOVSKO PODJETJE
„VINO“
ŠMARTNO OB PAKI

sporoča vsem interesentom, da bo prodajalo v času trgatve

KVALITETEN VINSKI MOŠT

Mošt boste lahko kupili vsak dan od 1. oktobra 1981 do 11. novembra, razen ob nedeljah in 3. oktobra.

Prodajali ga bodo od 6. do 14. ure v kleti trgovskega podjetja „VINO“ v Smartnem ob Paki.

Kulturni center Ivan Napotnik Velenje

Mehika v pesmi in plesu

Za začetek sezone kulturnih prireditev, ki jih prireja občinska kulturna skupnost Velenje, bo 24. septembra gostoval v Velenju Mehiki baletno-folklorni ansambel, ki je trenutno na turneji po Jugoslaviji.

Gostujoči ansambel je bil ustanovljen leta 1975 pod pokroviteljstvom Ministrstva za izobraževanje in Narodnega inštituta lepih umetnosti. Skupino 35 mladih umetni-

konzervatoriju, skrbijo v sekstetu, ob večkratni izmenjavi instrumentov, za zvočni vpogled v razne mehiške ljudske običaje ter originalne mehiške pesmi, poznane iz številnih filmov in gramofonskih plošč. Tudi plesalke in plesalci so visoko izobraženi mojstri mehiškega plesa in skupaj z glasbeniki ustvarjajo predstavo, ki teče brez prekinitev v stalni ritmični in zvočni gradaciji, toda ob popolnem

kov vodi znana mehiška plesalka in koreografinja Nieves Paniqua, nekoč prva figura raznih mehiških baletnih ustanov, danes pa ravnateljica Državne mehiške šole za ljudske ples. Umetniško vodstvo je v rokah nič manj znanega koreografa Roberta Valleja.

Glasbeniki, ki so povečini pedagogi na mehiškem državnem

spoštovanju avtentičnosti mehiških narodnih umetnosti. Mehiki folklorni balet očara gledalce tudi z živobarvnimi kostumi, ki se jih zvrsti okoli dvesto.

Mehikanci bodo v Velenju nastopili dvakrat, in sicer ob 16. in 19.30 uri. Obe predstavi bosta v domu kulture Velenje.

Jadralni klub (V) Velenje

Prišel je tudi veter

Dnevi, zlasti jutra, so že vse bolj hladni, kar je razumljivo, saj je le še slab teden do koledarskega začetka jeseni. Kljub temu je bilo preteklo nedeljo Plevelo jezero v Pesju pravo mravljišče živopisnih jadralnih desk. Za to so poskrbeli člani novoustanovljenega Jadralnega kluba „V“ iz Velenja, ki so na jezeru pripravili prvo množično trim akcijo, obenem pa uspešno izpeljali tri regatne vožnje za slovenski pokal. Pokrovitelj te izredno zanimive prireditve, ki je privabila na obalo jezera veliko število gledalcev, je bila delovna organizacija Veplas Velenje, podprle pa so jo tudi druge delovne organizacije, občinska zveza za telesno kulturo idr.

Seveda pa zaluzijo marljivi člani velenjskega jadralnega kluba, sedaj jih je že blizu 80, vso pohvalo za resnično skrbno organizacijo, saj so poskrbeli za vse kar terjata takšna zahtevna prireditve. Najboljše priznanje so jim izrekli sami tekmovalci, ki so dejali, da še nikjer doslej ni bilo tako dobro pripravljene regate. Edini, ki jo je organizatorju na začetku zagodel je bil veter. Kot za

stavo ni in ni hotel zapihati. Toda s približno enournno zamudo je tudi veter „prišel“, člani velenjskega kluba so si odahnilli in nato uspešno izvedli tri regatne vožnje za slovenski pokal, pa še trim vožnjo z jadralnimi deskami in jadrnicami. Zelo zanimiva je bila tudi trim akcija veslanja in teka, za katero pa so se prijavili le trije pari.

Kaže, da ostali obiskovalci niso imeli dovolj kondicije, da bi z rokami poganjali jadralno desko po vodi z enega na nasprotni breg oziroma pretekli ob jezeru do določenega mesta, kjer sta se tekmovalca zamenjala. V trim akciji z jadralnimi deskami je sodelovalo kar 82 ljubiteljev tega športa, z jadrnicami pa osem.

V regatni vožnji za slovenski pokal je bil v teški kategoriji najboljši Gabrovšek Keka Piran, v lahki Sašo Stjepanov prav tako Keka Piran, med ženskami Ošlakova Sidra Maribor. Slovenski pokal za letos je prejel v teški kategoriji prav tako Gabrovšek, enako je bil v letošnjem letu v lahki kategoriji najboljši Dušan Stjepanov, med ženskami pa Burgerjeva iz Kopra.

Lahko le na pogled

Prvi zadenek na domačem igrišču

Nogomet

Komaj zmagali

Nogometaši Rudarja so končno le dosegli prvo zmago v tem prvenstvu. V slovenskem derbiju so preteklo nedeljo premagali na domačem igrišču ljubljansko Svo-bodo z rezultatom 1:0, zadetek pa je dosegel Djurovič v 73. minuti. Velenjčani so zadetek dosegli z veliko muko, čeprav so bili vseh devetdeset minut veliko boljše na-sprotnik. Toda igrali so precej zgrešeno, v glavnem po eni strani igrišča. V nedeljo se je tudi zelo poznala odsotnost Narandže na desnem krilu, prav tako pa se zdi, da tudi Omladič vse prevečkrat greje klop za rezervne igralce, čeprav bi si to morda bolj zaslužil kdo drug.

S to zmago imajo Velenjčani sedaj tri točke in so še vedno na zad-

njem mestu. Na dnu lestvice jim delata družbo še Iskra in AIK, ki imata enako število točk, vendar nekoliko boljše gol razliko. Spodbudno za Velenjčane je, da tudi od ostalih moštev, ki so pred njimi, ne zaostajajo veliko. Tako ima Čelik na osmem mestu le dve točki več od njih.

Pred nogometaši Rudarja so sedaj tri zelo težka srečanja, ki jih bodo odigrali v obdobju enega tedna. V nedeljo gostujejo na vročem igrišču Leotarja v Trebinju, kjer je težko pričakovati točko. Prvenstvo se bo nato nadaljevalo že v sredo, ko bo v Velenju gostoval Spartak, prihodnjo nedeljo pa se bodo Velenjčani sestali v Dubrovniku z HGOŠK.

Že četrta zaporedna zmaga

Nogometaši Smartnega so tudi po četrtem kolu ostali neporaženi. V nedeljo so gostovali v Duplici, kjer so premagali tamkajšnjo ekipo Stol s 5:1 (2:0). Na srečanju so bile kar štiri enajstmetrovke, tri za goste in ena za domače igralce. Gole za Smartno so dosegli Prašnikar, Frančič in Kopušar dva, enkrat pa so domači igralci zatresli lastno mrežo.

Ker so tudi Mariborčani zmagali, v gosteh so komajda premagali ptujsko Dravo z 1:0, je lestvica ostala na vrhu nespremenjena. V

vodstvu je še naprej Maribor z osmimi točkami in za tri gole boljše gol razliko od Šmarčanov, ki imajo prav toliko točk in so na drugem mestu.

V petem kolu se bodo nogometaši Smartnega sestali na domačem igrišču s ptujsko Dravo.

Miličniki so zapisali

Kršili so javni red in mir

V Jami Škale je prišlo 11. septembra letos do prepira med F. Š. in R. L. Omenjena sta med sabo tudi fizično obračunavala in R. L. je zabodel F. Š. z nožem in ga tako telesno poškodoval.

Na avtobusni postaji v Velenju je 12. septembra okoli polnoči brez vzroka pretepel R. B. dve dekleti. Miličniki so ga pridržali do naslednjega dne, zagovarjati pa se bo moral tudi pri sodniku za prekrške.

Izsiljeval prednost

Z motornim kolesom je pripeljal v križišče v Pesju nekaj po 19. uri 13. septembra letos voznik kolesa z motorjem Daniel Prevotšek. Pri tem ni upošteval rdeče luči, ki je gorela na semaforju in tako zaprl pot kolesarju Antonu Petkovniku. Ta se je pri nesreči hudo telesno poškodoval.

Zaradi neprimerne hitrosti v smrt

V ponedeljek popoldne se je v Selah pri Velenju v bližini Vegradovega obrata DOM 101 zgodila huda prometna nesreča, v kateri je izgubil življenje voznik osebnega vozila Vinko Hudalst, 36, iz Podgorja pri Slovenj Gradcu.

Ponesrečeni je peljal iz Velenja proti Slovenj Gradcu, v Selah pa je

Aletika

V soboto in nedeljo so v Ljubljani na republiškem pionirskem prvenstvu sodelovali najmlajši atleti AK Velenje. Tudi tokrat niso ostali praznih rok. Skupaj so osvojili tri kolajne in dosegli več visokih uvrstitev.

Po doseženih rezultatih sta se v slovensko pionirsko reprezentanco uvrstila Tone Založnik, ki je postal republiški pionirski prvak v skoku s palico in 13 letna Nataša Krenker, ki je bila druga v teku na 80 m z ovirami in na 300 m. Zlata kolajna na 80 m z ovirami pa ji je „sušla“ zaradi nesrečnega udarca v oviro.

Rokomet

Spodbuden začetek

Preteklo soboto so oživila rokometna igrišča tudi v drugih zveznih rokometnih ligah. Šaleška dolina ima letos v njih dve ekipe — rokometalce Velenja in rokometalce Šoštanj, ki so novinci v ligi. Zato je še toliko bolj razveseljiv njihov prvi nastop v Slavovskem Brodu, kjer so premagali domačo ekipo Slavonijo DI z rezultatom 28:25 (17:13). Igralec Šoštanj so vseskozi vodili in s točkama potrdili, da so zelo dobro pripravljeni na novo prvenstvo. Če bodo tako nadaljevali, potem gotovo lahko upajo na kaj več kot pa samo na boj za obstanek v ligi, kar so si zadali za cilj v tem prvenstvu.

Za Šoštanj so igrali: Zupanc, Podgoršek, Korek, Skornšek 2, Jambrovič 5, Guček 4, Potušek 7, Javornik 3, Toplak 2, Lesjak, Stvarnik 5, Gradišnik.

V drugem kolu se bodo igralci Šoštanj sestali s Prulami, ekipo, ki je prav tako novinec v drugi ligi. Tekma bo v soboto.

Tudi velenjska dekleta so prvenstvo začele z zmago. V rdeči dvorani so premagale nove drugoligašice Arenu iz Pulja z rezultatom 21:17 (11:8). Domače igralke

so zmagale težje kot smo pričakovali. Prvih trideset minut so vseskozi vodile, toda na začetku drugega polčasa so povsem popustile in mislili smo že, da je na pomolu presenečenje. Igralke Arenne so s tremi zaporednimi zadetki nepričakovano izenačile, nato so imele še možnost, da povedejo, saj so kar trikrat prišle s hitrimi protinapadi pred gol Velenjčank, kjer pa je bila v teh trenutkih nepremagljiva vratarica Hlebova. Njene odlične obrambe so vendarle spodbudile ostale igralke, ki so spet zaigrale zbrano in organizirano, znova povedle in na koncu vendarle zasluženo zmagale.

Velenjčanke so letošnje prvenstvo začele z željo, da osvojijo prvo mesto. S sobotno igro še niso dokazale, da so najresnejše kandidatke za sam vrh lestvice. Toda prvenstvo je šele na začetku, zato sta v tem trenutku najvažnejši dve točki. Igrale so: Hleb, Špoljar 7, Terbulj, S. Golič 4, D. Rednak, Podržavnik, Omerovič 3, M. Rednak, Kotnik 1, Djordjevič 2, Bovha 4, Meh.

V soboto gostujejo v Predvoru.

S. V.

Že drugi poraz

Igralke Smartnega ob Paki so zelo slabo začele letošnje prvenstvo. Po dveh kolicah so še vedno brez točke, saj so obe srečanju izgubile. V drugem kolu je v Smartnem gostovala ekipa ptujske Drave in bila boljša za dva zadetka. Rezultat

srečanja je bil 16:14 v korist gostujočih igralok. Domače igralke so sicer srečanje začele dobro, po prvem delu je bil rezultat neodločen 9:9, nato pa so popustile.

V tretjem kolu se bodo sestale v gosteh z ekipo Itas-Kočevje.

GRAŠKI VELESEJEM

26. SEPT. — 4. OKT. 1981

